

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbalık

Memuriyette torba usulü uygulanacak. — Gazeteler —

TOMBALACI !

Vasıtanıza ve yolunuza en uygun lâstik Fisk çeşidi arasındadır!

Fisk, piyasanın en yumuşak lâstiğidir.
Sarsıntıları önler, rahat bir yolculuk sağlar.

Fisk, piyasanın en sağlam lâstiğidir.
Terkibinde bulunan Poli-B maddesi sayesinde
çelik gibi bir sağlamlık kazanmıştır.

Fisk, piyasanın uzun yola en elverişli, ağır yüke
en dayanıklı lâstiğidir.

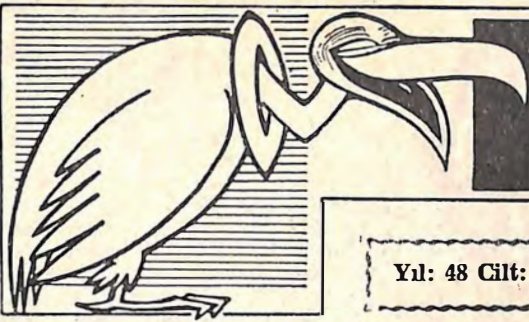
Fisk, piyasanın fren emniyetini en iyi sağlayan
lâstiğidir.

Fisk, savrulmayı ve kaymayı önler.

FISK
sağlam
yumusak

(Manajans : 2388 — 112)

AKBABA

Yıl: 48 Cilt: 19 Sayı: 31 • Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ • 22 Temmuz 1970 • Fiyatı: 125 Krş.

SÜLEYMAN BEY ÇIKMAZI

BİR eski şarkı vardır:
«Yâr elinden yüreğimi yareli-
dir..» diye başlar.
Süleyman bey bu şarkıyı bilir mi?
Eğer biliyorsa, söylemenin tam za-
manıdır.

Zaten perşembenin gelişi de çar-
şambadan belliydi. Demirel öylesine
dolu-dizgin bir gidişe kaptırmıştı ki
kendisini; sağdan soldan:

— Aman yiğidim, ağır ol, bu gidiş,
gidiş değil.. diyenlerin seslerini bile
duyacak halde değildi. Uzağa gitme-
ye ne hacet, Akbaba'nın başına gelen
haksızlığı bütün okurlarımız hatırlar.
Kırkyedi yıllık Akbaba'nın res-
mî reklâmlarını kesip, şirinlik mus-
kası takınmış iktidar yakınlarına
ibadullah kesenin ağzını açmak ve
satmayan dergilere reklâm dağıtmak
açık bir haksızlık değil miydi?

Dost, ahbap, akraba, yakın ve dal-
kavuklar şirin görünürler ama...

İktidar sahiplerine ne gelirse bun-
lardan gelir.

Belâ da bunlardan gelir..

Kaza da bunlardan gelir..

Nitekim belâlar ve kazalar öylesi-
ne üstüste gelmeye başladı ki, Demi-
rel bu işin altından nasıl kalkacak
Allah bilir. Neresinden tutsanız man-
tığa ters gelen, neresinden tutsanız
çıkmaz görünen bir iş bu... Süley-
man beyin anlaşılan şansı döndü.

Ve her şey, bir günlük gazetenin
Demirel biraderler hakkındaki yayı-
nıyla başladı.

Gazetenin yazdığına göre, Demirel
ailesinin serveti 1965'ten bu yana,
birdenbire seksenmilyona fırlamış-
tı... Sayısı çok şirket kurup ortak
olmuşlardı Demireller... Aldıkları
banka kredileri 26 milyon liraydı...

Devletin arsalarını usulsüz yollardan
ucuza kapatmışlardı...

Bu iddialar yalnız bir gazetenin
yayınına kalsaydı:

— Eh, ne yapalım.. deyip geçilebi-
lirdi.

Ama öyle olmadı.

Devletin en yüksek denetleme ku-
rulu olan «Başbakanlık Yüksek De-
netleme Kurulu» nun hazırladığı ra-
porlar da gazetenin yazdığı bazı yol-
suzlukları doğruluyordu.

Demirel bunu öğrenince öfkelen-
di. Ve bir sabah, Yüksek Denetleme
Kurulu üyelerinin dokuzunu birden
görevden uzaklaştırıverdi.

İyi bir iş yapmamıştı Süleyman
bey...

Nitekim Yüksek Denetleme Kuru-
lu üyeleri mahkemeye başvurup alı-
nan kararı bozdurdular.

Oysa Süleyman bey daha da öfke-
lenmişti...

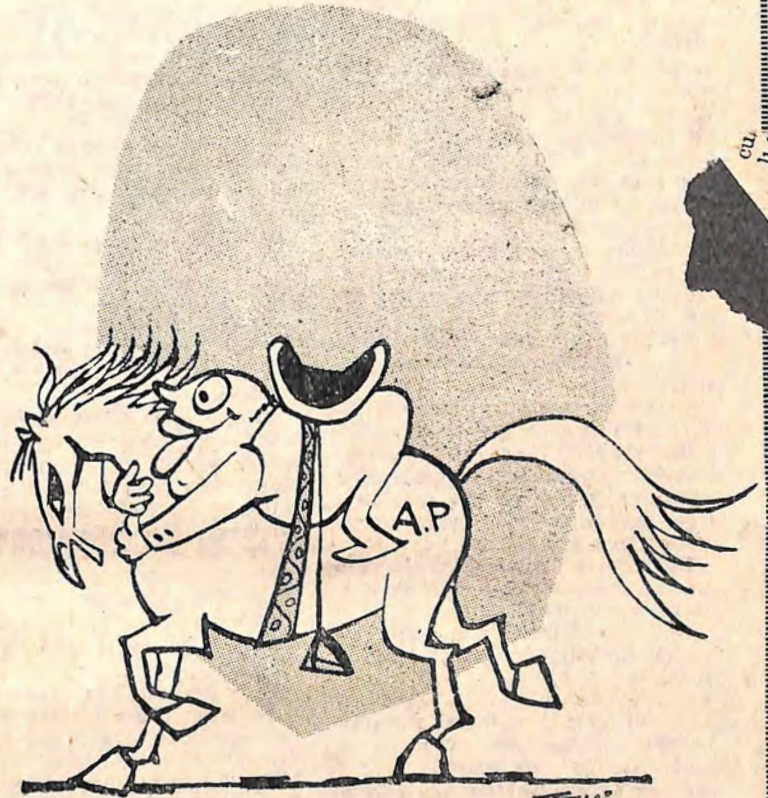
Görevden uzaklaştırdığı üyelerin
kadrolarını bir hamlede yok ediver-
mişti.

Böylece adaletin elini kolunu bağ-
lamak istiyordu.

Ama aksilikler bu kadarla kalmı-
yordu ki...

Meclis harekete geçmiş, bir Soru-
turma Hazırlık Komisyonu düzenle-
mişti.

Soruşturma Hazırlık Komisyonu
da bin türlü dedi-koduyla çalışmaya
başladı. Komisyon Başkanı İhsan
Gürsan, dürüst, tanınmış, ağırbaşlı
bir kişiydi. Ama Süleyman beyin ta-
raftarlarının hoşuna gitmiyordu.
Baskı, tehdit, söylenti, vesaire so-
nunda İhsan Gürsan Komisyondan
çekilmek zorunda kaldı. Ardından
Komisyonda Demirel taraftarlarının

Demirel, AP'de istenmeyen adam durumuna geldi. — Gazeteler —

beğenmediği ikinci üye sayın Selâ-
hattin Cizrelioğlu, Adalet Partisi
Haysiyet Divanına verildi.
Ve Divan kararını vermeden is-
tifa etti.

Soruşturma Komisyonu da böyle-
ce eridi, gölgelendi.

Şimdi Süleyman bey başını elleri
arasına koyup düşünse yeridir:

— Yüksek Denetleme Kurulu aley-
hime karar verdi, hepsini dağıttım...
Soruşturma Hazırlık Komisyonunda
hoşuma gitmeyen üyelerin icabına
baktım... Demek ki güçlüyüm, kuv-
vetliyim, iktidardayım...

Hayır, sevgili okurlar!

Süleyman bey her gün kendi gücü-
nü yiyen bitiren bir makine haline
girmiştir artık...

Adalet Partisinden ayrılmalara, bi-
ribirini kovalamaktadır; kovalıya-
caktır.

Bugün bir..

Yarın iki..

Öbür gün yirmi altı..

Daha öbür gün kırkbir..

Koskoca parti, vaz güneşi ylyen
kocaman bir kartopu gibi erimekte-
dir.

Süleyman bey, güçlü ve yekpare
bir AP'nin başına geçmiş; kısa süre-
de parça parça etmiştir partiyi...

Çevresinde bugün birtakım kişiler
hâlâ vardır, ama yarın-öbür gün ba-
tan gemiyi terketmek için onlar da
çözüleceklerdir.

Böylece parlak bir seçim zaferi,
adaleti hiçe saymaya kalkışmış ve
gururla başı dönmüş bir Süleyman
beyin kişiliğinde ağır bir mağlûbiye-
te dönmektedir.

Yazık..

Süleyman bey kendisini kurtar-
mak için partisini harcamak yolun-
da pervasız yürüyor...

Hiç tarih okumamış: Bir koman-
dan kendisini kurtarmak için ordu-
sunu feda etmeyi göze aldı mı, iki-
si de kurtulmaz.

AKBABA

Ayakkabı boyacılarından vergi alınacak. — Gazeteler —

— At bir cilâ!..

AYLARDAN Temmuz olmasaydı, bunaltıcı sıcaklarla birlikte işsizlik ve parasızlığın yükü bütün ağırlığıyla omuzlarıma çökmeseydi, hava alanında o panik çıkmısaydı, canımı kurtarmak için kaçarken kimin olduğunu bilmediğim bavullar ayağıma çarpıncaydı yine bir baltaya sap olamazdım ya; şükür bütün terslikler beni buldu, kırk yıldır yokluk içinde çırpınan bu fukara «Aç tavuk kendini bugday anbarında sanırmış» örneği, Birleşmiş Milletlere bağlı Beslenme ve Tarım Örgütü tarafından az gelişmiş ülkelerde seminerler düzenlemekle görevlendirilen ünlü bir beslenme uzmanı oldum!

Ne uzun cümle değil mi? Büyük adamlar, işte böyle büyük laflar ederler.

Oysa yukarıda belirttiğim tersliğe kadar ünün böylesine büyüdüğünü ne umuyordum, ne bekliyordum. Bir işe kapılanmak için sağdan soldan torpil arayıp duruyordum. Çoluk çocuk hava alanındaki davullu zurna mahşeri kalabalığın arasına da bu denle girmiştiğim ya... İbrahim be- ucağtan inerken kıstırıp elinden tavsive kartı aldık, ne âlâ... A- ramadık mı yedi bayram anamız ağ- ladi demektir!

Bekleme salonuna gelir gelmez yüzüne ağlamaklı bir hava veren e- şim, İbrahim beyin ellerine sarılıp:

— Ne olursa sizden olur beyefen- di, diye ağlamaya başlayacaktı. Ko- cam sekiz aydır işsiz. Fabrikadan çı- karıldığı günden beri bütün kapılar yüzümüze kapanıyor. Şu yavruca- ların kursakları sekiz aydır bir sı- cak çorbaya hasret.

Tam sözün burasında anaları bı- rakacak, çocuklar sesli sesli ağlama- ya başlayacaklardı. Arada bir de:

— Ya babamıza bir iş bulun, ya hepimizi öldürün! diye yalvaracak- ları.

Ve:

— İzin verin de mübarek şahsınızı buralara kadar getiren şu fedakâr a- yaklarınızı öpeyim, diyerek pat, u- zanıverecektim boylu boyunca yere.

Kalabalık arı kovana gibi kayna- şırken ben, bizimkilere rollerini ez- berletiyordum. Ayak öpme numara- sının üçüncü provasında bir uçak indi, bir panik koptu, yolcularla kar- şılایıcılar birbirine karıştı, bir itiş- me kakışma başladı, ben diyeyim öğrenciler gösteri yapıyor, siz deyin Meclis olağanüstü toplanıyor!

Çoluk çocuğu topladım da, sözde çiğnenmekten kurtaracağım. İki a- dım attım atmadım, bir şeye tökez- lenmemle kaynaşan insan selinin a- yaklarının altına yuvarlandım! Alan- da bir uğultu, bizimkilerde bir bağ- rış ki sormayın. Yattığım yerden kulak verdim, kalabalığın yarısı:

— Go Hom Brawn! diye bağırıyor, yarısı da davul zurna eşliğinde:

— Vel kam mister Brawn! diye şenlik yapıyordu.

Benimle ilgilenen yok ya, ayaklar arasında kendime bir popoluk yer açtım da, ayağıma takılıp yuvarlan- mama sebep olan sahibini bilmedi- ğim bavulları bir kenara çekeyim dedim. Sen misin diy n? Bavulları almanla, çevremde bağırıp çağıran- lar tarafından koltuklanmam bir ol- du!

Suçüstü yakalanmanın korkusuyla ben:

— Vallahi de billâhi de kötü bir niyetim yoktu, diye debelenip çırp- nıyorum, çevremdekiler sürüyüp gö- türüyor!

Eşimle çocuklar da çılgık çılgı- peşimizde!

— Yahu kardeşim, bavullar kimin- se alsın. Kimse takılıp düşmesin di- ye k nara çekelim dedik.

Kimsenin sözlerimize kulak verdi- ği yok. Ağızlar açılmış, gözler dön- müş, bağırışa çağırışa götürüyorlar beni!

— Yahu bir dakikacık müsaade e- din de karımla vedalaşayım bari.

Polisleri de görünce bende şafak attı! Garanti şimdi zabıt tutacaklar- dı, tanıkların ifadelerini, bizim par-

mak izini alacaklardı, hava alanın- dan dooğru cezaevine!...

Bir yandan beni kısıktırak yakala- yanlara yalvarıyorum, bir yandan da hemen yarım adım geriden gelen e- şime:

— Bütün bu olanları İbrahim be- ye anlatırsın, diye talimat veriyor- um. Cezaevine yatak getirmeyi u- nutmazsın. Sonra bul buluştur bir kaç kuruş da yollamaya bak.

Söylediklerimi dinlemekten çok o- lup bitenlere akıl erdirmeye çalışan eşim:

— Bana kalırsa hırsızlık falan de- ğil, başka bir şeyler dönüyor bura- da, diye fısıldadı. Şöyle bir baksana etrafına...

Baktım ki polislerin gelmesiyle ka- labalık dağılmış, davul zurna bir köşede yer almış, onların tam arka- sında elleri buketli bir kaç kişi sı- ralanmış, kalabalık daha gerilerde... Ellerimde bavullarla ben, arkamda çoluk çocuk, iki kolumda iki kişi, ortalıkta kalıvermişiz! Kapısı açık, binecekleri bekleyen siyah arabayı da görüncem:

— Tamam işte, dedim. Müdüriye- te götürecekler!

Rota tamamdı da, götürülenler ki- barlaşvermişlerdi birden. İki taraf- ta sıralanan çakı gibi polisler şırak- kadak selâma durdular, koşup ge- lenler saygıyla eğilip bavulları elim- den aldılar, davul zurnanın arkasın- da bekleyenler bizi çiçek yağmuru- na tuttular. İçimden:

— Eh, bavulların sahibi hırsız ol- madığımı anladım da, gönlümü almak için yakınlık gösteriyor her halde, diye geçirirken kolumu dürten e- şim:

— Bak, sana söylüyorlar ayol, di- ye fısıldadı.

Baktım ama anlamak ne müm- kün! Türkçe konuşanın son sözleri olan, «Toplumumuz adına teşekkür ederim» kelimelerine zor yetiştim. O bitirdi, yanındaki başladı İngilizce bir şeyler söylemeye. Onunki de bi- tince önce karşılayıcıların alkışları, ardından bizimkinin fısıltısı duyul- du:

— Senin konuşmanı bekliyorlar a- yol. Bir şeyler söyle de gidelim ar- tık.

Hay Allah... Bu gibi durumlarda ne söylenir bilmiyorum ki...

Acaba, «Her ne kadar işsiz güçsüz, parasız pulsuksak da, başkalarının malında asla gözü olmayan bir mil- letin evlâdı olarak, bulduğum bu ba- vulları elbet s hibine teslim edecek- tim. Görevimi yapmanın huzuruyla bana bu ahlâk anlayışını aşıl原因an milletime teşekkür eder, büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden ö- perim» mi desem, yoksa sözü sade- ce bir «Estağfurullah» la mı kessem? derken...

— Bizi, yabancı birine benzettiler galiba, diye fısıldadı eşim. Mister Brawn dedikleri kimse, seni o san- dılar her halde.

— Nereden anladın?

Makarios, Enosis'çi Rumları korumaya başladı. — Gazeteler —

ETEK TRAŞI!

— Anlamıyacak ne var ayol, bak- sana verdikleri buketin üstünde ne yazıyor?

Baktım ama, yabancı dilde yazıl- mış iki dizi yazının içinden sadece Mr. Brawn'ı seçtim.

— Eee, ne yapacağız şimdi?

Ağlamaklı bir sesle:

— Durumu idare etmekten başka yapacak şey yok, diye fısıldadı ka- dıncağız. Ne yapalım başa gelen çe- kilirmiş. Şunların ellerinden kurtu- luncaya kadar Mr. Brawn oluver ar- tık.

— Yahu ol demekle olursa kolay. Önce dil bilmek gerek. Sonra bu Mr. Brawn denen adamın ne iş yap- tığını, buraya neden geldiğini bil- mek gerek. Benzetin, ne âlâ... Ben- zetemedin mi en azından sahtecilik- le suçlarını adamı.

— Şekerim ne kaybedersin? Zaten yanımsız biz. Benzetirsen benzetir- sin, benzetemezsen nasıl olsa onlar bizi benzetirler! Yabancı ülkelerden gelip Türkçe demeye verenler az mı?

Başka çare de yoktu zanten. Şura- da tekme yumruk beklerken devlet büyüklüğü gibi karşılanmamızı, bir yabancıya benzetilmemize borçluy- duk. Hakarete uğramadan hiç de ğil- se bir ziyafete konmamız da, yerli olduğumuzun anlaşılmasına bağ- lıydı.

Ağzımı burnumu büzerek Molnar- varı bir şiveyle başladım konuşma- ya:

— Meerabaa Natodaşlarımız. Var bu ülkede büyük bir kalkınma.

Karım omuzumun dibinden boyu- na fısıldıyordu:

— Dilini daha boz ayol. Ne kadar bozarsan itibarımız o kadar artar.

— Kibar davetinizle aranızda ge- ldiğim şu an...

Ne söylediğimi bilmeden yarım saat kadar konuştuğundan sonra gü- çlülük susturup, ailece arabaya bin- dirdiler. Eh, şehre gelince azat ede- ceklerdi zaar. Oysa yerlerimizin ön- cedem ayrılmış otele gidiyormu- şuz. Yerli alışkanlığımla:

— Ne zahmet ediyorsunuz, biz e- vimizde de yatardık, derken karım koluma çimdiği bastı da kendimi topladım.

Krallar gibi şehrin içinden geçip, saray benzeri otele girdik. Çevremiz gazetecilerle, televizyoncularla dolu. Protokol görevlisi olduğunu sandı- ğım biri:

— Burada yarım saat kalınacak, bu süre içinde gazetecilerle görüşe- ceksiz, diye programı bildiriyordu. Sonra topluca şerefine verilen ye- meğe gidilecek, bir saatlik dinlen- meden sonra «Gelişmiş ülkelerde beslenme sorunları» konulu semine- re gideceksiniz. Akşam yine ziyafet, sabah dokuzda dönüş yolculuğu...

O bıraktı, gazeteciler yapıştı ya- kama:

— Ülkemizi nasıl buldunuz Mr. Brawn?

Lorel-Hardi şivesiyle cevap ver- dim:

— Kulay buldım.

Garsonun getirdiği viski bardağı elimde, yudumladıkça bizim aç mi- de cayır cayır yanıyor!

— Ülkemizde en çok dikkatinizi çeken şey ne oldu?

— Yabancılarla gösterilen ilgi ve sevgi...

— Bir yabancı olarak ekonomik geleceğimizi nasıl görüyorsunuz?

Viskinin etkisiyle biri iki gören bulanık gözlerimi kısarak cevap ver- dim:

— Büüle...

— Sizce Türkiye tarıma mı kay- malı, sanayiye mi?

— Biraz una, biraz ütekinde... Ül- kenin daha hızlı kayması için gere- ken araç ve gereci uzun vadeli yar- dım faslından biz verilir.

— Yemeklerimizi nasıl buldunuz?

— Henüz tatmaya kısmat ulmadı.

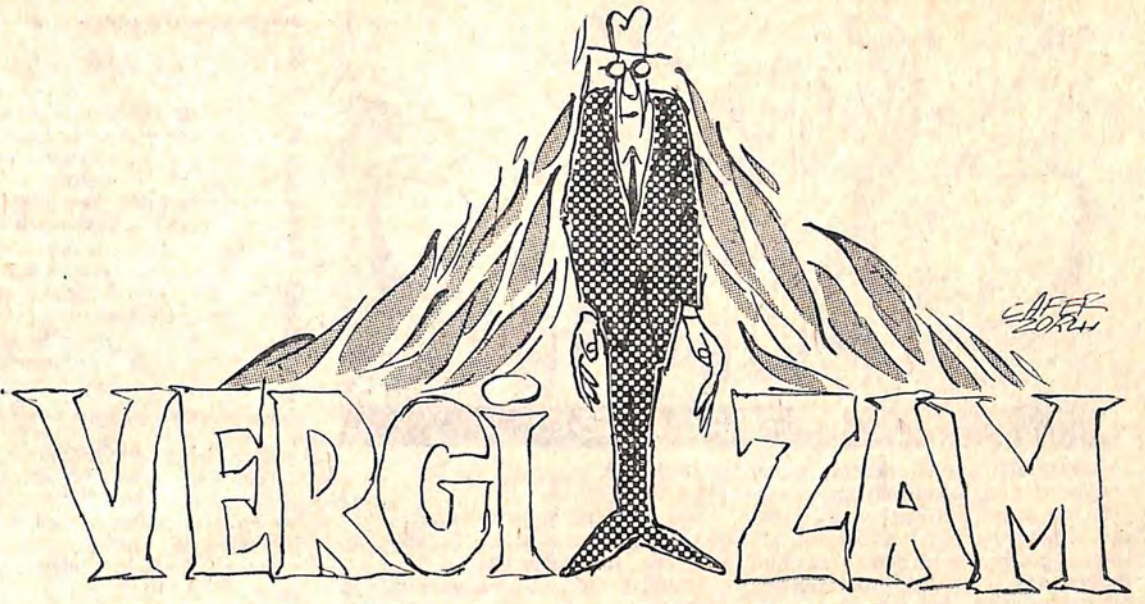
Spordan, dış politikaya, asayişten personel kanununa kadar her konu- da görüşlerimi bildirdikten sonra, ziyafette aldık soluğu. Program ge- reğine yemekten önce karşılıklı ko- nuşmalar yapılacaktı. Onlar ko-

nuştı, bız cıkılıktan cıkıncasına yedik. Onlar konuştı, bız yedik, sonra ailece ellerimizi açıp Türk usulü bir sofrı duası ettik.

Sarayı andıran otelin kuştüyü yataklarında geçirdiğimiz uykusuz bir geceden sonra eş dostla vedalaşma imkânı bulamadan ve nereye göndereceğimizi bilmeden, bütün dirençlerimize, yalvarmalarımıza rağmen alanda bekleyen uçağa yaka paça bindirilirken, kapının yakınında oturan yolculardan biri, başlığında Mr. Brawn yazılı özel defterine şunları yazıyordu: «Geldim, dönüyorum. Türkiye’de herkes otorite olduğu için beslenme konusunda ne fikrim alındı, ne karşılayan bulundu. Kötu organizasyon nedeniyle sadece bavullarım kayboldu. Haa, bir de hakem tekâmül kursunda ofsayt kararının hangi hallerde verilmesi gerektiği konusunda iki saat süren bir konuşma yaptırıldılar.»

Diyeceğim, içerde sürünenlerle, yurt dışında çalışmak için sıra bekleyenlere tavsiyem şu: Ne pasaport için yorulun, ne torpil aramaya koyulun. Hava alanına postu serip, unutulmuş bir yabancı bavulu bulun.

Vedat SAYGEL

İKİ ATEŞ ARASINDA!

YELPAZE

Hışır hışır

GEÇEN gün «Öfkenin Kaynakları ve Etkileri» başlıklı bir araştırma yazısı okuyordum. Birden durup kendime sordum:

— Ömrümde en çok ne zaman öfkelenmiştim?

Gözümün önünden bir sürü iri olaylar, aklımdan o durumlardaki duygu ve davranışlarım geçti. Ama sonunda iki küçük olay kazandı yarışmayı.

Bir gün eve gelen elektrik tahsildarı sırf bilmem ne kâğıdı yok diye cereyanı kesmeye kalkmıştı. (Sonradan anlaşıldı ki âdetiymiş herifin: ıvır zıvır sebeplerle cereyan kesmeye kalkar, eline bir kaç lira sıkıştırılınca gidermiş. O sırada komşularla konuşmamış olduğum için bu kolaylıktan habirim yoktu.)

Düşünün: ortalık kararmaya başlamış, odamda bir şey okuyorum, bir saat kadar sonra da eve misafir gelecek. İstediyi kâğıdı bulmaya çalışacağıma, olmazsa ertesi sabah erkenden şirkete gidip çaresine bakacağıma söz veriyor, âdeta yalvarıyorum; «Kâğıt» diyor da başka bir şey demiyor adam. Ve burnuma güler gibi sırtıp duvardaki elektrik saatine el atıyor...

Birden beynimde bir şey çat etti. Hani sanıkların «Gerisini hatırlamıyorum» lâfı var ya? İnanın, her zaman numara değil o. Ben de o gün ne yaptığımı tam hatırlanıyorum. Yalnız herifin kayıplara karışmasıyla kütte kaplanan sokak kapısının aklıma başıma getirişi ve titreyen ellerime bakarak «Az daha katil oluyordum» diye dehşete kapılı-

şın dün gibi gözümün önünde.

İkinci olay da bir vergi daire-sinde geçmişti. Vergi ödemeye çalışıyordum. Bildirimler milderim için doldurulması gereken fiş kâğıtlarının kâğıdı vardı o yıl. Millet o meretlerden birer tane alabilmek için bir masanın önünde upuzun kuyruk olmuş, bekleyiyordu.

Ben de epeyce bekledikten sonra zaman yatırımın ziyan olmasını göze alamadığım için kuyruktan çıkamıyor, işi bir çeşit inada bindirerek beklemekte direniyordum. Yarım saat kadar öyle ayakta dikildikten sonra sıram geldi; üstüne tepeleme kâğıtlar yığılı bir masanın önünde buldum kendimi.

Kâğıt dağıtım gerisinde oturan adama istediğim formların sayısını söyledim.

— Makbuzun? dedi.

— Ne makbuzu?

— Geçen seneki makbuzun numarası olmadan fiş vermiyoruz.

Etme, eyleme, anan yahşi, baban yahşi... Dinlemiyor bile adam. Önündeki kâğıtları düzeltiyor. Ben dil döküyorum:

— Size neden yalan söylüyeyim? Burada elinizden bir şey almaya değil, devlete para ödemeye çalışıyorum. İstediyiniz makbuz numarasını hemen getirir yahut yollarım. Lütfen şunlardan verin de bir daha bu kuyrukta beklemek zorunda kalmayayım.

Eğer lâfla «Olmaz» deseydi belki fazla kızmazdım. Ama eliyle sinek kovar gibi bir hareket yap-

tı. Yapmasıyla, yine o çat sesini duydum kafamın içinde.

Hiç düşünmeden masanın üstündeki kâğıtlardan avuç avuç, demet demet, buruştura buruştura toplamaya başladım. Adam doğrulacak oldu; ama yüzümde ne gördüyse gördü, vazgeçip oturdu yerine. Dışarı çıktığımda ağzımın içinde kan tadı vardı. Meğer dudağımı ısırıp kanatmışım...

İsterseniz deli deyin. Bu «küçük» olaylarla siz de karşılaşsaydınız daha az sinirlenmezsiniz. İlgi çekici nokta, ikisinde de en önemli rolü kâğıt parçalarının oynaması. Üstünde düşününce farkettim ki beni asıl deliye döndüren şu:

Kendine azıcık yetki verilen insanların bile bu kâğıt üstündeki gücü, hemcinslerine kasılmak ve eziyet etmek için kullanmaları.

Adına bürokrasi denilen bu kasıntı memurlar saltanatı bir çok düzenlerin başlıca belâlarından. Osmanlıcadaki adı ise kırtasiyecilik.

Duydunuz mu? İstanbul Barosu çok önemli bir konuda Yüksek Hâkimler Kurulunun dikkatini çekmiş. Baronun Kurula gönderdiği 2214 sayılı yazıda şu derdi dile getiriyor:

«İstanbul ve yurdumuzun tüm adliyelerinde kırtasiye sıkıntısı mahkemelerin çalışmalarını ters yönde etkilemeye başlamıştır. Bu arada, mahkeme kararlarının sağdan soldan toplanan kâğıtlara yazılması, hattâ yetersizlik nede-

niyle kararların yazılışında bir kâğıdın iki yüzünün kullanılması, mahkeme kararlarının ciddiyetiyle bağdaşmamaktadır.»

Yüksek Hâkimler Kurulu bu uyarıyı yerinde görmüş ve bir genelge çıkarmış o konuda. Görüşünü 1970/8 sayılı kararla Adalet Komisyonu Başkanlığına da bildirmiş:

«Filhakika, pelür kâğıdına ve hele kâğıdın iki yüzüne yazılan bir mahkeme kararının okunmada tevhit edeceği güçlük açık olduğu gibi, böyle bir kararın görünüşü de mahkeme kararlarına gösterilmesi gereken ehemmiyet ve ciddiyeti sarsıcı mahiyettedir...»

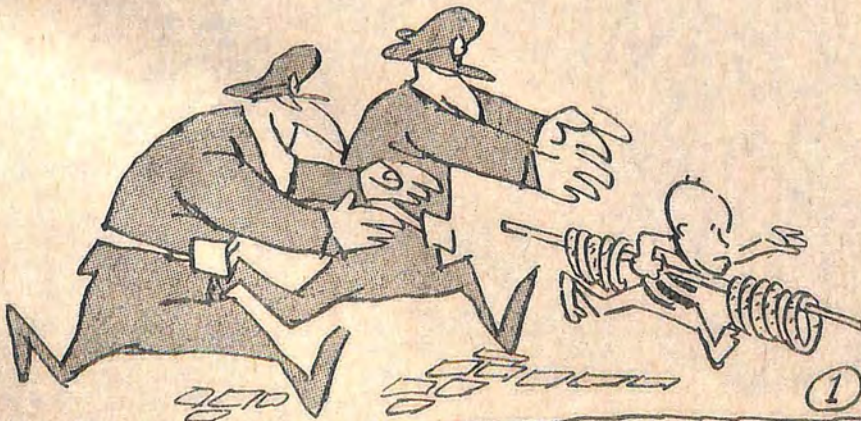
(Kâğıtlar düzelse bile dil kö-tüllüğü ve düşüklüğü nasıl önlenecik? «Ehemmiyet göstermek» ne demektir?)

Bu önemli kararın bir örneği de 158/175 sayılı yazıyla Adalet Bakanlığına gönderilmiş. Ancak henüz kırtasiye sıkıntısının giderilmesi ve bu büyük dertlere çözüm bulunması yolunda harekete geçilmiş olduğunu gösterir bir belirti yokmuş!

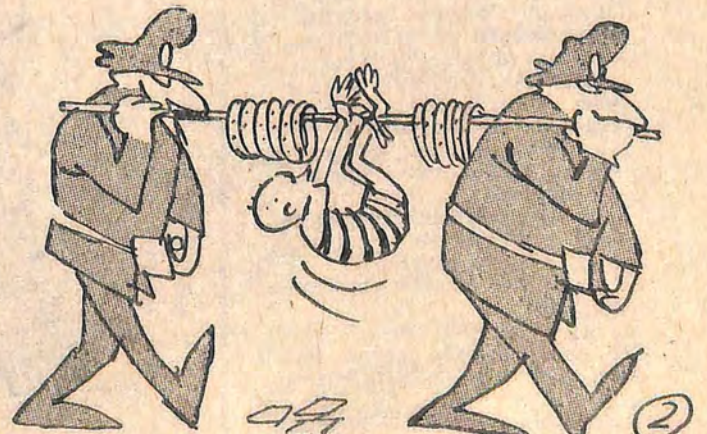
Hani bazı karikatürlerin komikliği çizgilerinden anlaşılır da altına «Yazısız» kelimesini koymaktan başka bir şey yazmak gerekmez; bu durum da o biçim işte. Görünüşe eklenecek hiçbir söz yok.

Yalnız şu kadarını söyleyelim: Eğer yakın gelecekte kırtasiye belâsından azıcık paçamızı kurtarmaya başlayamazsak, sonunda bizim işlerimizi ne türlü kâğıdın paklayacağı pek belli.

Refik ERDURAN

İNSAN AVI!

ŞAİR EŞREF VE KÂMİL PAŞA

Şair Eşref bir sabah eşiğe binmiş gider,
Yemyeşil tabiatı okşarken nazlı seher...
Serilmiş çiçeklerden envai renk önünde,
Çektiği ıstıraplar kalmış artık dünyinde...
Eşref bir yere gelir yan tarafı uçurum,
Eşek az huysuzlaşsa nâzik olacak durum.
Bakar ki arkasından bir payton gelmektedir,
İçinde Kâmil Paşa kurulmuş sâfi kibir...
Paşa, Şair Eşref'e eğlenerek takılır:
«— Eşekten düşersen der, aman kafan yarılır!»
Eşref'te bu alayın karşılığı tekmildir:
«— Meraklanma Paşam der, eşiğim pek kâmindir...»

Samim AGAR

TURPİSTAN hükümetinin başdelegesi de konuşmasını yaptıktan sonra, toplantıya ara verildi. Ulusların delegeleri bir bir salondan çıkıyorlar ve hemen salonun karşısındaki asansöre binerek alt kata iniyorlardı. İşte ne olduysa, bu asansörden dışarıya çıkarken oldu. Turpistan başdelegesi, daha asansörden ikinci adımını atmamıştı ki, birden zıplayıverdi. Turpistan delegeleri, başdelegelerinin bir elektrik akımına falan kapıldığını sanarak:

— Aman ekselâns! dediler.
Ama o, hemen geriye dönerek, arkasındaki Soğanistan devletinin başdelegesine olanca sesiyle:

— Terbiyesiz!... diye bağırdı.
Yâni Tanrı şahittir, ne Turpistan delegeleri, ne de Soğanistan delegeleri hiçbir şey görmemişlerdi. Ama Turpistan başdelegesi bağırmasına devam ederek:

— Şunu bilin ki, benim kalçama atılan çimdik, millette atılmış çimdik demektir. Turpistan milleti, bu hareketinizi size ve Soğanistan milletine çok pahalıya ödecektir... dedi.

Soğanistan'ın başdelegesi:
— Ekselâns, dedi, lütfen söylediklerinizi geri alınız. Milletin temsilcisi olarak size şunu söylemek isterim ki, size çimdik atılmamış olup, şemsiyemin ucu herhangi bir yerinize değmiş olabilir...

Bağırma sırası tekrar Turpistan başdelegesine gelmişti:

— Şemsiyeniz nerede? diye bağırdı.

Evet, Allah için her iki tarafın delegeleri de Soğanistan başdelegesinin elinde şemsiye falan görmediler. Bağırdı yine Turpistan başdelegesi:

— Bu hareketiniz, yumuşamaya başlayan ülkelerimiz halkları arasındaki ilişkileri tekrar sertleştirecek ve vahim sonuçlar doğuracaktır. Bunun da tek müsebbibi siz olacaksınız!...

İşte o anda flaşlar patladı ve gazeteciler durumu öğreniverdiler. Soğanistan başdelegesi, delegelerini ardına katarak, hızla kapıdan çıkıp gitti. Bir kısım gazeteci, asansörün başında kaldı, bir kısım gazeteciler de Soğanistan başdelegesinin ardı sıra seğırttiler. Ve sorular her iki tarafa yağmaya başladı:

— Efendim hangi elinizle yaptınız bu işi?

— Beyefendi, her iki devletin arasının gergin olduğunu biliyoruz, acaba bu çimdikleme işini hükümetinizden emir alarak mı yaptınız?

— Beyefendi, daha önce başka delegeleri de çimdiklediniz mi?

Soğanistan başdelegesi, tüm soruları cevapsız bırakarak, delegeleriyle birlikte lüks arabasına binerek oradan uzaklaştı.

Ama, Turpistan başdelegesinin başındaki gazeteciler hem soruyorlar, hem de cevabını alıyorlardı:

— Beyefendi çimdiklenince neler hissettiniz?

— Efendim, önce arka cebimdeki ayna kayıp düşüyor sandım, sonra bir de baktım ki başdelegenin parmakları oynuyor.

— Bundan önce de hiç çimdiklen-diniz mi?

— Asla efendim, asla!

— Kızgın mısınız?
— Pek çok...
— Şimdi ne yapacaksınız?
— Elçiliğimize gidip, Soğanistan'a bir nota hazırlayacağız...

Devrisi günü genel toplantının yapıldığı ülkenin tüm gazeteleri şu manşeti attılar:

«Soğanistan Devletinin başdelegesi, Turpistan Devletinin başdelegesini çimdikledi...»

Hele bu gazetelerden bir tanesinin muhabiri daha da ileri giderek sanki asansörde onlarla berabermiş gibi haberi saniyesi saniyesine veriyordu. Şöyle ki:

«Saat 11.32... Turpistan ve Soğanistan delegeleri asansöre bindiler.»

«Saat 11.32... Saniye 13... Soğanistan başdelegesi, sağ elini cebinden çıkardı.»

«Saat 11.32... Saniye 19... Soğanistan başdelegesi parmaklarını oynatıyor.»

«Saat 11.32... Saniye 34... Şimdi Soğanistan başdelegesi esaslı bir pozisyon bekliyor.»

«Saat 11.32... Saniye 50... Soğanistan başdelegesi esaslı bir pozisyonu yakaladı.»

«Saat 11.33... Soğanistan başdelegesi, Turpistan başdelegesini çimdikledi...»

Altta, büyük skandalın temsili resmi vardı. Resimaltı yazısı da tek bir cümlecikti:

«İşte, böyle çimdikledi...»

Teleksler, telsizler, telefonlar, o günü sabahı, tüm dünyaya yaydılar bu haberi. Haber, Turpistan hükümetine ulaşır ulaşmaz, tüm Turpistanlılar ellerinde dövizler, sokaklara döküldüler:

«Ekselânsımızı çimdikleyen elleri koparmasını biliriz.»

«Soğanistanlılar şunu bilmelidirler ki, bir tek Turpistanlı kalıncaya dek, intikamımızı alacağız.»

Turpistan hükümeti, bu konu üzerine eğilmek için, tüm milletvekillerini olağanüstü toplantıya çağırarak, gizli bir oturum düzenledi. Hiç bir gazeteci gizli oturumda neler konuşulduğunu öğrenemedi ama, sonradan açıklandığına göre oturumun tutanakları tam 453 sayfa tutuyordu. Hükümet sözcüsü, sabaha karşı radyodan şu haberi yayımladı ulusuna:

«Evet, başdelegemiz çimdiklenmiştir, doğrudur. Ama bunu Soğanistan'a pahalıya ödeceğiz.»

O günkü Turpistan gazeteleri en iri manşetlerle şunu yazdılar:

«Hükümet savaş kararı alma arifesinde. Ordulara alârm verildi. Soğanistan sınırları sivillerden boşaltılarak, askeri yığınaklar yapılıyor.»

O günkü mitinglerin çoğu Soğanistan büyükelçiliğinin önünde oldu. Kızgın halk, çimdiklenecek bir şey bulamayınca, sınırlarından elçilik kapısını çimdikleyp durdular...

Soğanistan'a gelince, orada da halk sokağa dökülmüş, mitingler, gösteriler yapıyorlardı. Gazeteler manşetlerinde:

«Kahraman başdelegemiz Turpistan başdelegesini çimdikledi» diye yazıyordu. Sokaklarda gezdirilen dövizlerde ise şunlar yazılıydı:

«Biz işte böyle çimdikleriz.»

Hattâ akıllı bir berberle, akıllı bir terzi hemen bunlardan yararlanarak piyasaya bir saç modeli, bir de elbise modeli sürdüler. İkisinin de adı «Çimdik» ti. O gece Soğanistan'da fener alayları tertip edildi. Millet sabaha dek içti, şarkılar söyledi... Hattâ gece yarısı bir grup sarhoş Soğanistan'lı, Turpistan büyükelçiliğini basarak, büyükelçiyi bulamayıncaya kavas çimdiklediler... Hükümet, bu haberi basından gizlemeye çalıştıysa da, beceremedi. Zaten Turpistan büyükelçisi, olayı anında hükümetine yıldırım telefonuyla bildirmişti...

Sabahki Turpistan gazetelerinin manşeti:

«Kavasımızı da çimdiklediler» diye yazınca, milletvekilleri acele olarak tek tek yataklarından toplandılar. O günkü gizli celse sonucunda oybirliğiyle Soğanistan'a harb ilânına karar verildi. Verildi ama, bazı Turpistanlı gençler, derhal harekete geçerek, memleketten çıkmak üzere olan Soğanistan büyükelçisinin ardından yetiştiriler. Belli olmaz, belki de Soğanistan'a kalkacak son uçağın böyle durup dururken birdenbire kırk dakikalık bir rötat yapması, hükümet kararı da olabildi. Bu arada büyükelçiyi çimdikleyecek grup seçilerek uçağa hücum edildi. Gerçi Turpistan kolluk kuvvetleri çok çalıştı ama, dört gencin büyükelçiyi çimdiklemesine engel olmadılar.

Bu olaydan bir saat sonra, Soğanistan da Turpistan'a savaş ilân etti... Ve bunu derhal Turpistan'a bildirdi.

Amaaaa, her iki devlet de bu savaş ilânlarında kocaman kocaman devletleri unutmuşlardı. Derhal büyük devletlerin, büyük büyük adamları Soğanistan ve Turpistan başkentlerine uçtular. Sınırlarda neredeyse tüfekler patlayacaktı... Ortalık karışmak üzereydi ki, bu iki devlet ikisi de hem MANTO'ya, hem de PALTO'ya bağlıydılar... Onlar birbirleriyle tutuşurlarsa, tüm dünya devletleri de birbirleriyle tutuşmak zorunda kalacaklar, o zaman kan gövdeyi götürecekti...

(Dolaşık Milletler), çok geçmeden bu konuda oybirliğiyle şu kararı verdi:

«Dünyanın sulh içerisinde yaşaması, aynı zamanda hem Soğanistan'ın, hem de Turpistan'ın MANTO'ya ve PALTO'ya bağlı olmaları bakımından, üyelere dost ve kardeş Soğanistan başdelegesinin, yine dost ve kardeş Turpistan başdelegesi tarafından huzurumuzda çimdiklenmesi ne oybirliğiyle karar verildi...»

Soğanistan da, Turpistan da dostluk ve kardeşlik uğruna bu karara uymak zorunda kaldılar. Ve hattâ, ticari, iktisadi kültürel anlaşmaların yanı sıra, yepyeni bir de bağla-şık kurdular, ÇİMDİK BAĞI...

Muzaffer İZGÜ

TUVALET!

Başkent

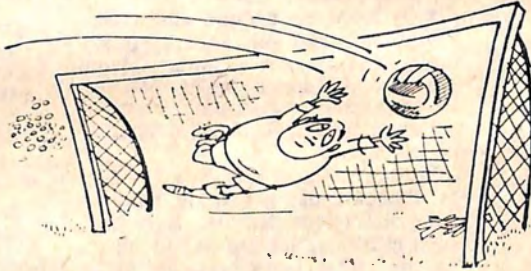
ANKARA'NIN İŞİNE BAK!

Transfer ayında mebus pazarına bakış...

Transfer ayı ile birlikte yurt çapında futbolcu pazarı hareketlenirken, Ankara'da siyasi takımların futbolcuları da yavaş yavaş açığa çıkmaya başladılar. Böylece, Demirel hükümetinin geçen güven oylaması sırasında bir ara açılıp hemen kapanan mebus borsası yakında yine hararetle pazarlıklara sahne olacağına benzer. Transfer borsasında halen Birlik Spor'un dört Ulu-soy'u açıkta...

Son güven oylamasında muhalefet sahasında bulunurken kendi kalelerine attıkları dört şahane golle Süleymaniye'yi Kırkbir Spor'un elinden kurtaran bu dört «mehus», transfer ayı kapanmadan yine Süleymaniye saflarında görünürse, buna pek şaşmamak gerek! Ankara siyasi çevreleri, mebus pazarının ilk satış listelerinde bu dört Birlik'çiden bahsetmekte...

Öte yandan Temmuzun ilk yarısı dolmadan, üç Süleymaniyeli daha kadro dışı kaldı: Malatya'lı İsmail Hakkı, Manisa'lı Vehbi Sınmaz ve Cizre'li «Senatofor» Selâhattin... Bu üç as, «milliyetçi ve mukaddesatına bağlı necip Türk milletine ihanet etmemek» gerekçesiyle Süleymaniye'den ayrıldıklarını bildirdiler ve ayrılık nedenlerini basın mensuplarıyla noter huzurunda kamuoyuna duyurdular. Bilindiği gibi daha önce de 26 AP'li açığa çıkartılmıştı...

Yeni taktik :

CHP. Spor'a gelince, son gürültülü Kurultayda takım taktiğini değiştiren ve «sağaçık, sağış, sağhaf, sağbek ve hattâ orta saha da oynayanları» sahadan da açık mevkilere ayıran Genel Kaptan İsmet Paşa, bütün umudunu ortanın solundaki elemanlara bağlamış bulunuyor... Fakat bu elemanlar sahanın nu-

maralı tribünlere bakan sağ kanadını sevmedikleri için nizamnamede değişiklik yaparak kalecilerin ve dolayısıyla kale direklerinin de iyice sola alınmasını talep ediyorlar...

Sol taraf, genellikle ikinci haftayımlarda daha göl-

ge olduğundan, bu talep, kale arkasındaki ikibuçukluklar tarafından da şiddetle desteklenmekte!

Sahadan da açığa atılan Satır ve Erim ikilisiyle eski santrhaflardan Ali İhsan, (Beşiktaşlı A. İhsan değil) şimdilik her hangi bir transfer düşünmediklerini ve takım içindeki mücadeleye devam edeceklerini ileri sürüyorlar.

Amblemi «koç» olan Güven Spor yöneticileri ise eski takımları içindeki bu kaynaşmayı ilgiyle izlemekte ve şimdiden bazı transfer hesaplarına girişmekte... Hattâ —Güven Spor'a yakın kaynaklardan sızan haberlere göre— sözüne inanılır bir GP'li, geçenlerde Rumeli işkembe-cisinde Satır'la beraber görünmüş ve kendisine bir porsiyon koç yumurtası ismarlamıştır.

Puan cetveli :

Son açığa çıkma ve çıkarılma işlemlerinden sonra Milli Meclisteki puan cetveli şu şekle bürünmüş-tür:

Süleymaniye :	234
CHP. Spor :	144
GP. Spor :	13
BP. Spor :	2
MP. Spor :	5
MNP. Spor :	3
MHP. Spor :	1
TİP. Spor :	2
YTP. Spor :	1

Yukarıdaki cetvel dik-katle toplanıp 450'yle mah-sup edildiğinde, açıkta kalanların sayısının da kırk-üçe yükseldiği görülür. Bu da demektir ki, transfer ayında bu 43 kişinin pazarlık şansı bir hayli yük-sektir.

Gol averajına gelince; Süleymaniye'nin attığı, şimdilik yirmialtı.. yediği belli değil! Birlik Spor'un beş, yediği sıfır!

CHP. Spor'un parlamen-to ligindeki gol averajı konusunda şimdiden bir he-sap yapmak mümkün de-ğil. Bununla beraber İçel'den alınan Celâl Kargılı, takım kaptanına hakaret-ten oybirliğiyle takım ha-rici edileceği benzer. Yük-sek Disiplin Kurulu bu ko-nudaki çalışmalarına ge-çen hafta sonunda başladı.

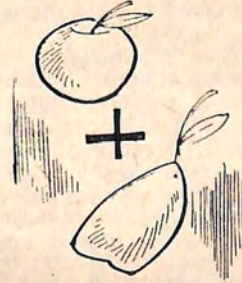
CHP. Spor'un parti mec-lisi ligindeki gol averajı i-se son Kurultaydan sonra şöyle bir manzara arzedi-yor:

Attığı: 17 (Kemal Satır ve Demir dahil).

Yediği: 14

Çetin maç :

Parlamento ligindeki pu-an cetveli, özellikle «So-ruşturma Komisyonu» gi-bi zorlu bir takıma karşı oynayacak olan Süleyma-niye için oldukça kritik. Genel Kaptan'ın her ne ka-dar hesap ve kitap üzeri-ne Amerika'da ihtisas yap-tığı biliniyorsa da, CHP. Spor'un 144 puanı, Kırkbir Spor ve diğerleriyle top-larıda 216 ediyor... Ara-da yine de 18 zait puan kalmasına rağmen, Süley-maniye içinden en az 16 puanın Kırkbir Spor leh-i ne fire vereceğine muhak-kak nazarıyla bakılmakta.. Süleymaniye Genel Kaptanı bu hesabı matematiğin

ana kurallarına ve Anaya-saya aykırı bulmakta, ge-rekçe olarak da «elma ile armudun toplanamayaca-ğını» ileri sürmektedir. Oysa bundan önceki trans-fer aylarından bir hayli tecrübe sahibi olan siyasi çevreler, mebus pazarında Ankara armuduyla Diyar-bakır karpuzunun bile ay-nı kefedeyi tartılabileceği görüşünü savunarak her türlü toplama çıkarma iş-leminin mübah sayıldığına işaret ediyorlar... Bu ko-nuda Kabzımallar Derne-ğince Danıştay'a yapılan müracaatın olumsuz bir şekilde sonuçlandığı da göz önünde bulundurulur-sa, siyasi çevrelere hak vermek gerekir!

Genel Kaptan tarafından da kaydı ihtiyatla incelen-mekte ve hesap, yüksek matematiğin Morison teo-remine uygunlandığında sonuç (—) çıkmaktadır. Bu yüzden de Genel Kap-tan daha şimdiden mebus borsasıyla temasa geçme-

yi uygun bulmuştur. İyi haber alan kaynaklardan bir arkadaş, geçenlerde transfer borsasında ayak üstü bir konuşmaya kulak misafiri olmuştur. Süley-maniye Genel Kaptan'ının adamlarıyla, satıştaki Ba-ğimsız Spor elemanları a-rasında geçen konuşma ö-zetle şöyledir:

— Siz ona neden talip oldunuz?

— Ali bey Kâmuran'la konuşunca, biz de onun fi-yatını arttırdık.

— Öyle ama, Kâmuran bize geldi ve Süleymaniye teklifte bulundu dedi.

— Yalan söylemiş.

— Ne bileyim, ben de aç-tım telefonu, Recai'ye sor-dum. O da yemin etti. Ne yapabiliyordum yâni?

— Bize en azından yüz-bin lira kazık attınız!

Spor toto :

Başkent borsasındaki transferle ilgili haber ve yorumlarımız şimdilik bu kadar sevgili AKBABA o-kurları...

Haftanın spor-toto so-nuçlarına gelince, bütün karşılaşmalar sıfır... Var-sa onüç tutturana beri gel-sin...

* * *

Milli Meclis liginde, üze-rinde en çok konuşulan konulardan biri de, bu yıl hangi takımın küme düş-eceği sorusunda toplanıyor. Meclisteki puan durumu ile transfer hesaplarına göre, bu soruyu cevaplan-dırmak oldukça zor...

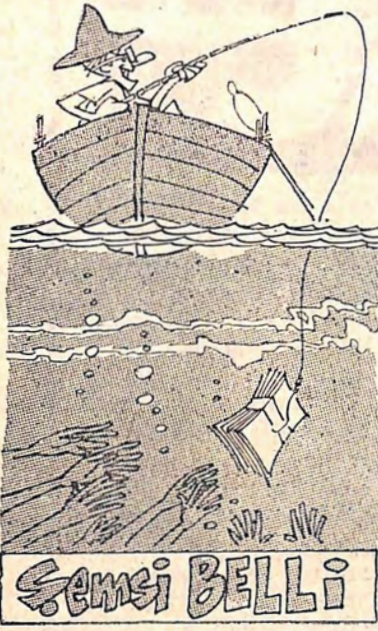
Fakat mutlaka bir tah-min yapmak ve Sezar'ın hakkını bana vermek ge-

rekirse; küme düşmesi muhtemel takımı söyleye-lim:

— Millet Spor!

A. ÖRSAN

ASK DERSLERİ

Balıkçılık

Baldız, Baldır, Balayı, Balerin... Ve nihayet Balık... Aynı renkli zincirin pırlanta halkaları, aynı bal peteğinin kehribar damlalarıdır...

Mitolojiye göre, dünya üzerinde yaşayan her genç kızın ve kadının, aslına tipatıp uygun bir benzeri de—denizlerde yaşamaktadır. Balıkçılık dersimizin kapsamı içine giren deniz ürünleri, bir bakıma, her gün, her saat, karşı karşıya haşır-neşir olduğumuz dişisel kara ürünlerinin birer sembolüdür. (Kaya Balığı ile kayınbiraderiniz, yengeçlerle kayınvaldeniz arasındaki benzerliği tüm ayrıntılarıyla inceleyiniz!)

ÇEŞİTLERİ :

Balıklar çeşit çeşittir. Gecekondu bölgelerinde avlayabileceğiniz nehir, göl ve dere balıkları avlanması, tavalanması ve tavalanması nisbeten kolay balıklardır. Bunlara Tatlı Su Balıkları denir.

Köylerde, kasabalarda, taşra illerinde de zaman zaman oltanıza takılan bu tür balıkların içinde eti pek nefis olan «Alabalık» türünü, aklınızın bir köşesine tükenmez kalemle yazınız. Alabalığın yanakları alıdır. Alılık ve pudra değmemiştir çoğu kez o yanaklara. Ve de büyük kentlerin büyük denizlerinde oynayan öteki balıklar gibi fazla oynak ve kaypak da değildir.

Tatlı su balıklarını, büyük kentlerin tuzlu suyuna attıktan sonra tümünün tadı-tuzu değişir. Renkleri şanjanlaşır, pulları ışıdamaya, mini etekleri hisıldamaya başlar. Ve çok kısa süre içinde çevresine öylesine rahatlıkla uyar ki, hiçbirini Yüksek Sosyete mensup Tuzlu Su Balıkları'ndan ayırmak olanağını bulamazsınız.

Tuzlu Su Balıklarının en ilginç olanları Lüfer, Barbunya, Kılıç, Kalkan, Levrek gibi lüks balıklardır. Bunların avlanması da zordur, hazırlanması da. Vitrinleri, zengin konakların yatak odalarını, pardon, gönül sofralarını süsleyen.. avlayıcısından çok başkalarını besleyen sosyetik balıklardır bunlar. (Çevreniz-

deki sosyetik balıkları gözden geçirin: Hilton'da, Çınar Otelinde, Efes Otelinde, Tarabya'da, plajlarda, yalılarda, köşklerde, villalarda ve süper ekstra konforlu apartman katlarında gözden geçirdiğiniz bu balıkları, fırsat bulursanız —ara sıra— elden de geçirin. Ele geçmesi de, elden kaçması da çok kolaydır. Yeter ki oltanızın ucundaki yem, çek defteriniz olsun!)

Aşk ilmi çok dalgah bir bilimdir, sevgili öğrenciler. Olgunluk ve dolgunluk ister. Balık dediğin, tavaya uzanınca tavayı dol-dur-ma-lı.

Seks literatürüne «Balık Etinde» sözcükleriyle geçen deyim işte bu olgunluğu ve dolgunluğu tanımlar.

Genç kızlar, onyedibuçuk yaşına kadar genellikle nefis bir uskumru balığını andırırlar. Işıl ışııl menevişleriyle, gök mavisinden buzlu yeşile kadar pul pul değişen renkleriyle cıvı cıvı dolaşırlar toplum okyanusunun dalgaları içinde.

Eğer zorlu bir ustanın oltasına takılmış ve nikâh salonunu boylamışlarsa onyedibuçuk yaşından yirmidokuzbuçuk yaşına kadar palamut yavrusudurlar. Kalçalar, göğüsler, kollar gittikçe irileşmeye, dolgunlaşmaya başlar.

Kamuoyunun «Balık Eti» sözleriyle nitelendirdiği genellikle Palamut balığıdır! (Evde kalmış.. kurumuş.. suyu çekilmiş, uskumrular biçim itibarıyla çiroza benzerlerse de onlardan çiroz salatası bile yapılmaz çoğu zaman!)

Otuzundan sonra... (Otuzundan yukarıya çıkmış balık da var mı ki?) Evet.. otuzundan sonra Palamutlar irileşir... Doktrindeki bir düşünceye göre sokaklarda ara sıra karşılaştığımız «Tombul Teyzeler» in hemen hemen hepsi Palamut azmanı birer Torik'tir. (Tabii aralarında Fok Balığı türünden olanlar da vardır!)

Bazıları Mürekkep Balığı gibi pek fazla boya çıkarırlar. Boyalarının ve foyalarının size bulaşmaması için bu tür balıkların avcılığına as-

la girişmeyiniz! Mini etekli İstavritler, maksı etekli Lüferler, sık pelelinli Kırılmağ balıkları, ufak-tefek Hamsiler, nar çiçeği tuvaletleri içinde tabağınıza uzanan Barburyalar, defne yaprağı ile birlikte çatalınıza batan Kılıç şişleri... ve daha nice nice güzelim balıklar varken Torik'lerle, Balina'larla ne işiniz var?

SÜS BALIKLARI :

Bazı kişiler, —gönül bu ya!— balık eti sevmeyiz!... Sedef saplı bir şemsiyeyi, ya da maroken bir evrak çantasını beraberinde taşır gibi, sahibi bulundukları derya kuzularını sadece süs unsuru olarak kullanırlar. (Kristal akvaryumlar içinde beslenen ve mermer havuzlarda yetiştirilen bu çok renkli balıkların oynama, kaynaşması sahiplerine dindirici bir zevk ve anlatılması güç bir heyecan verir.)

Aşkolojik ortamdaki süs balıkları, öteki süs balıklarının aksine yalnız akvaryumlarda, yalnız havuzlarda değil; yakışıklı jigoloların, kulağı kesik hovardaların ortak çabası ile başka yerlerde de yaşayabilirler. Özellikle orta büyüklükte bir reşel kavanozunda kaçamak geceler geçirip tekrar akvaryumuna, ya da havuzuna iade edilen balıklar bu çeşitler arasından seçilir. (Balıklar çeşit çeşittir, ama yatak odasında bütün çeşitler birbirine eşittir: Hepsi Havva Anamıza özenirler!)

AVLANMA TÜRLERİ :

Dersimizin en önemli noktasına geldik. Ama ne yazık ki ders zili'nin çalmasına pek az zaman kaldı. Bu darlığa ne kadar şey sıkıştırabilirsek o kadarla yetineceksiniz.

Balık avlamak çok zevkli, çok tatlı ve çok oyalayıcı bir sanattır, sevgili arkadaşlarım.

Balık vardır.. günlerce, saatlerce peşinde koşturur sizi. Oltanıza parçalar, sandalınızı devirir, hayatınızı altüst eder.

Balık vardır... Kendi isteği ile, kendi ayağı ile düşer ağınıza... Düşer ama.. yine de çalım olsun diye çırpınış numaraları yapar... Elinizden hemen kayacakmış gibi oynak ve kaypak bir dişilik taktığına baş vurur.

Genç kızların ve kadınların bilyük yığınlar teşkil ettiği çevrelerde Dalıyan Avcılığı, hem hareketlidir, hem de bereketlidir! Özellikle profesyonel avcıların, Beyaz Balık Ticareti ile uğraşan ve balık yemekten fazla başkalarına balık sunmaktan haz alan kurt ticaret erbabının avlanma şekli budur.

Voli, Ağ gibi araçlarla da balık avcılığı yapanlar vardır. Bunlar da genel olarak yukarıda belirttiğimiz Dalyancıların yan kuvvetleridir.

En güzel balık avcılığı amatör avcılıktır. Olta, Çaparı balığının lezzetini hiçbir zaman, hiçbir yaşta ve hiçbir yerde bulamazsınız.

Balık avcılığında oltayı atanın feraseti ne kadar önemli ise Olta Yemi'nin niteliği ve niceliği de o derece önemlidir.

Tatlı bir bakış, bir olta yemidir. Ama her balığı bu kadarlık bir yemle avlayamazsınız.

İşıl işıl bir alyans, maroken kaplı bir nikâh cüzdanı, dokunaklı bir şiir, okunaklı bir mektup, çek defterinizin bir yaprağı, hâtıra defterinizin bir kağıt yaprağı.. bir buket çiçek.. bir kadeh içki.. bir avuç güzel ve renkli yalan.. hepsi.. hepsi birer ilginç olta yemidir..

Dinamitle balık avlayanlar da vardır. Ama bu tür avcıların çoğu so-luğu kodeste alır ve avladığı balıklar ekseri başkalarının tabağına uzanır. (Aşkınizi demokratik hukuk düzeni içinde Anayasal koşullara paralel bir ortam içinde geliştirmek istiyorsanız oltanıza yaklaşmayan hiçbir balığı dinamit, tıflek gibi ateşli ve ateşsiz silahlarla korkutmaya ve avlamaya kalkışmayınız!)

— Güreşte yine bezimete uğradık. —

YEMEK TÜRLERİ :

Balığı avlamak marifet değildir!.. Balıklar alık olurlar avcılar karşısında. Çabuk avlanırlar. Marifet odur ki, avladığınız balığı ağız tadı ile yemesini bilirsiniz...

Plajlarda, kızgın güneş altında, kum üstünde «Fırında Balık» yapabilirsiniz. Orta yerde pişen her yemekte herkesin gözü kalır ama.. başka çareniz yoksa...

Yalnız fırında iyice pişirdiğiniz ve tam yenilecek kıvama getirdiğiniz balığı rahatlıkla yiyebilecek bir yer aramanız —başkalarının fazla yutkunmasına ve çevre yetkililerinin müdahalesine meydan vermemek için— zorunludur...

Bazı avcılar en lezzetli balık yemeğinin Garsoniyer Buğulaması olduğunu söylerler. Henüz doğmamış müelliflerinin fikrine göre, balığın lezzetine varabilmek için kotranızla, yatınızla, açık denizlere açılacaksınız... Dört yanınızın ufuk olduğu bir noktada demirleyeceksiniz teknenizi. Sonra efendim, arzularınızın mangalında heyecanlarınızın ve hislerinizin közlerini kor haline getirip, bahçenizle nefis bir ızgara yapacaksınız. **İzgara Balık**, bu koşullar içinde iki kadeh buzlu rakı ile birlikte pek nefis olurmuş! (Hocanızın yaşı ve kotrası olmadığı için bu tür bir balık ızgarasını ancak sandallarda denemişti bir zamanlar. İçinizde yatı ve kotrası olanlar ızgara balık servisine başlayacakları zaman umarım ki bizi de haberdar ederler!)

Herkesin her kentte ücretini ödeyerek, kolayca sofrasına aldığı Konserve Balıklara pek itibar etmeyiniz. Ne de olsa konserve dir. Bozuk olabilir. Mikrop kapabilirsiniz. Hiçbir şey olmazsa mideniz bulanır, uzun süre balık eti yiyemez olursunuz.

DERS DIŞI ÖDEV :

1 — Akvaryum balıklarının kanatlarını, kuyruklarını, pullarını, tellerini, yüzgeçlerini inceleyiniz. Geysa tipi Japon balıkları ile fındırdek İspanyol balıkları arasındaki benzerlikleri ve ayrılıkları bulunuz.

2 — Yılan ve kurbağa etine bayılan tatlı su levreğinin tutumu ile işbu dersimizde söz konusu edemediğimiz Pavyon Balıklarının tutumunu karşılaştırınız.

3 — Balık PİLAKİSİ'nin hazırlanış şeklini çevrenizdeki bilirkişilerden öğreniniz ve sıcak balıkla pilaki arasındaki farkı araştırınız.

Şemsi BELLİ

— No. 3 —

— Aramızda bir erkek var...
Acaba NEREDE?

BULAN KAZANIYOR

NE NEDEN NEREDE NİÇİN NERESİ NASIL?

Yarışmamız, her yaştan ve her baştan Akbaba okurunu ilgilendirsın istedik. Bunun için seçtiğimiz «BULAN KAZANIYOR» yarışmasının konusu şudur:

Her sayıda bir karikatür yayınlanacak ve bu karikatürle ilgili bir soru sorulacaktır. Bu soruların cevaplarını okurlarımız vereceklerdir.

Yarışmamız sekiz sayı sürecektir ve her hafta bir karikatürle bir de kupon yayınlanacaktır.

Yarışmaya katılmak isteyen okurlarımız:

1 — Karikatürle ilgili sorunun cevabını bir kâğıda yazıp, «BULAN KAZANIYOR» kuponu ile beraber aşağıdaki adrese göndereceklerdir:

AKBABA MECMUASI
YARIŞMA SERVİSİNE

Divanyolu — İSTANBUL

2 — «BULAN KAZANIYOR» yarışmasında, her hafta bir karikatürle bir kupon yayınlanacak ve sekiz hafta sürecektir. 19 Ağustos sayımızda son karikatürle son kupon yayınlanmış olacaktır.

3 — Her doğru cevabın karşılığı

25 liradır. Okurlarımız, «BULAN KAZANIYOR» yarışmasına bir sorunun cevabı ve bir kuponla katılabilecekleri gibi; sekiz karikatürün cevabını sıra numarasına göre yazıp, sekiz kuponla birlikte de katılabilirler.

Böylece 25 liradan 200 liraya kadar kazanma şansları olur.

4 — Doğru cevap verenler arasında kur'a çekilecek; kur'a sonucu 25, 50, 75, 100, 125, 150, 200 lira kazanan okurlara ayrıca Akbaba yayınlardan birer kitap da armağan edilecektir.

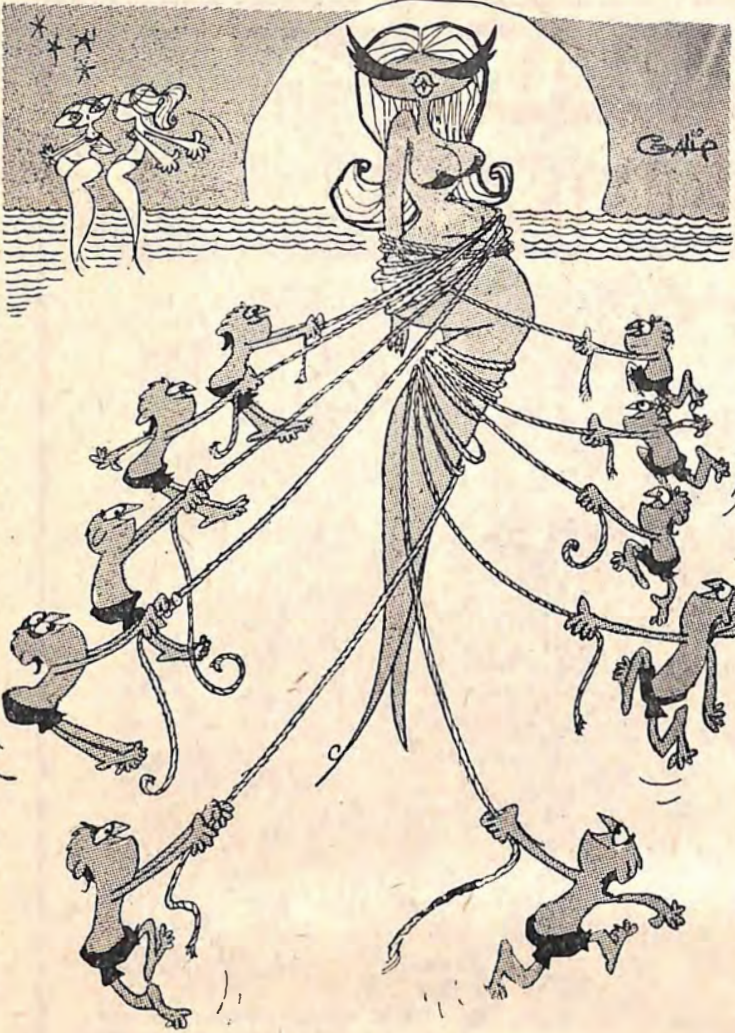
«BULAN KAZANIYOR» yarışmasına katılmakla, gülecek, düşünecek, bulacak ve kazanacaksınız.

DİKKAT! «Bulan Kazanıyor» kuponu arka kapaktadır.

— Vergilerin tatbikine başlanıyor. —

Yazısız

— Etrafını erkeklere sardırmasını biliyor şekerim!..

HALK NELERE GÜLÜYOR

ADRES

Elimde yazılı adres, ilk kez gittiğim kentin sokaklarını gece karanlığında arşınlayıp duruyordum. Kendi başıma bulamayacağımı anladınca, ilk karşılaştığım yaşlıca birine:

— Afedersiniz bey amca, diye sorduk. Şu adresi, bana gösterebilir misiniz?

Alkollü olduğu ayakta güçlüklerle durmasından anlaşılan adam:

— Göstereyim, dedi. Göstereyim ama, biz şimdi neredeyiz?

Ferhan ERCAN — Bursa —

TRAFİK AŞKI

Bir trafik polisi, arkadaşına askerlik anılarını anlatıyordu:

— Akşam üzeri çavuş mutfağa girdi ve hayatında ilk defa patates soyan beni gördü:

— Ne bunlar böyle lan? dedi. Baş gadar patatısları cıncalak (küçük) yapmışsın. Goca ordunun malını hiç idersin ha?

Suratıma sağ elinin tersiyle bir tokat aştetti ki sorma! Gözlerimde sarı, yeşil, kırmızı ışıklar söndü yandı, söndü yandı; trafik aşkı bende böyle başladı.

Ali TOSUN — Keçiören —

— Bugün deniz bir...

Geveze Zeynep ananın öncülüğüyle köyün iki garibi Süleyman'la Emine'yi başgöz ettikleri günün sabahında Süleyman erkenden yola düşmüş, camiye gidiyordu ki bir ses: — Nasılsın oğlum Sülüman, eyimin? diye sordu.

Bu Zeynep anaydı. Kapıdan sesleniyordu.

Süleyman mutluysa, mestti. Komşu damlardan uzanan kadın-kız başlarını farketmedi bile:

— Allah ırzı olsun ana, dedi. Cümle Muhammed ümmetinde beraber.

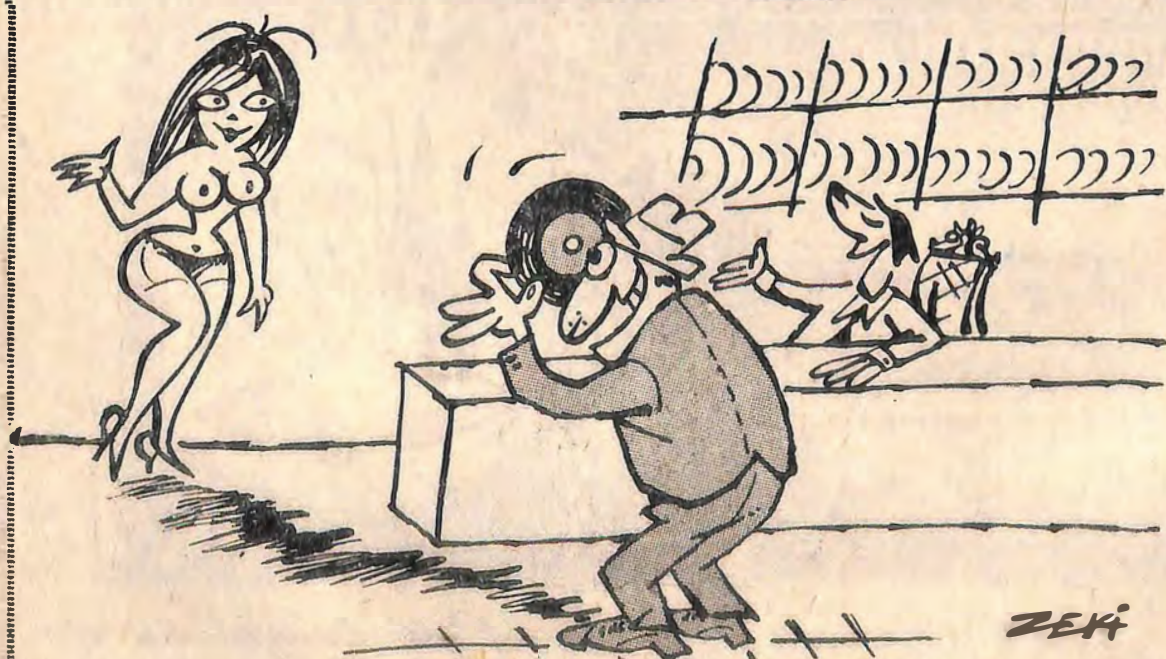
Zeynep ananın gözünden ne kaçır ki Süleyman'ın ayaklarına bakarak:

— Ülen Sülüman, çorabın tekini nettin? diye sordu.

Süleyman ayaklarına baktı. Gerçekten bir ayağında çorap yoktu. Saf saf:

— Yataкта unutmuşum ana, yataкта unutmuşum! dedi.

Piyasada müstehcen plâk dolu. — Gazeteler —

— Yok, bizde bundan daha müstehcen plâk yok bavım!..

A h ş u y a

Yıldızlar daha yakın... Samanyolu aydınlık. Yapraklarla konuşur, bir rüzgâr ılık ılık. Denize girmiş şehir, balıklarla karışık...

Sahile karşı balkon... Arada sessiz cadde. Yandaki apartmandan ay gı ar bu saatte. Yürek, falcı elinde; san i fincanda kahve.

Bu sahlin kızları, geceyle iner yola, Küçük küçük taş atar... Şarkı söylerler s Yarıya inmiş kadeh, kamçı vurur duyguy

... Erkeklerle dolu!..

K T A Birden dört bir yandan kadın kahkahaları sardı çevresini garibin. Bazı yaşlı kadınlar da:
— Pek mi dayıydı Süllüman, pek mi hoştu?!
— Tühhh Süllüman, Emine sapıtmış seni!...
— Apdes almayı da unutmuşundur gari sen!...
— Kendini unutmadın mı len yamık Süllü!...
— Böyle eder elin gızı!...
Diye taşlamaya baladılar. Kızların isterlik kahkahalarının ardı gelmiyordu. Süleyman şaşırıp, kekeleydi:
— Deh gidi gahpacıklar sizi, dedi gü-

geceleri

arsıki dairede tüm pencereler açık, eriyi uzanmış bir meraklı sarmaşık, nırum, bana inat, genç dula o da âşık...

hil boyu gezinen, çiftlerin gölgeleri... ileride birleşir... Kenetlenir elleri, şu yaz geceleri... Ah şu yaz geceleri...

anmayın her gecem böyle sevdalı değil, niz bana çok uzak... Evim balkonlu değil, kıcı bir ter basar... Serin rüzgârlı değil...

Fikret YILMAZ

Türkiye'de çıplaklar kampı kurulacak. — Gazeteler —

Erkek — Birazdan çıplaklar kampına üye olacaksın sevgilim!..

HALK NELERE GÜLÜYOR

KÜRDİLİHİCAZKÂR

Bir koltukta dokuz karpuz görmek isteyen gelsin Karaman'a Hüseyin Selek'le tanışsın. Üzerinize âfiyet, övünmek gibi olmasın, kendisi Kürt olan Hüseyin'in yapmadığı iş yoktur: Kömür müteahhitliği, şoförlük, gazete muhabirliği, Fruko, Pepsi-Kola başbayıllığı, römork satıcılığı, tesviyecilik, kulüp idareciliği, spor-toto bayıllığı, bakkallık... İşlerinin çokluğundan sık sık yolculuk yapan Hüseyin, geçenlerde İstanbul'a gittiğinde Sulukule'ye uğramış. Dönüşünde anılarını tatlı tatlı anlatırken sözlerinin arasında:

— Âbi görecen, bi karşılama yaptılar, tam otuz kişi vardı ekipte. Bi başladılar Kürdilihicazkârdan...

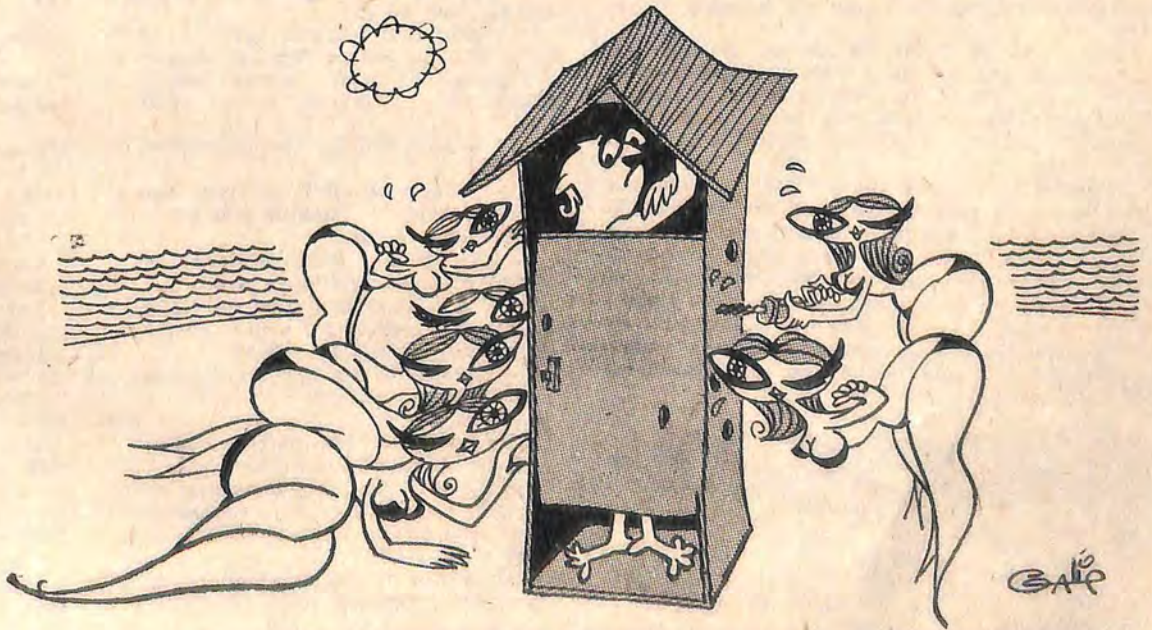
Gürsoy sözünü kesip:

— Atma Hüseyin kardeş, sen ne anlarsın makamdan filân... deyince Hüseyin gülerken:

— Gürsoy kardeş, övünmek gibi olmasın, derhal anladılar Kürt olduğumu da onun için Kürdilihicazkârdan başladılar. Önünde Kürt olmayan başka bi makamla başlasalardı halleri dumandı.

Hikmet UĞURLU — Karaman —

Kadınlar, «Erkeklerle eşitlik hakkı» istediler. — Gazeteler —

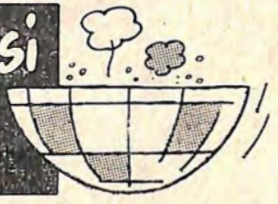

Yazısız

Kavanoz kalçalı DÜNYA Biberli salçalı

Şemsi
Belli

Sokakta koklaşan ayılar

Günlük bir gazetemizde bir resimli haber: Ayılar Sokakta Sevişiyorlar!

Resme dikkatle baktım. Sevişme filân yok. İki ayı burun buruna vermiş koklaşıyorlar.

Ne yapsın zavallı ayılar? Hususi arabalarını Büyükdere sırtlarına çekip gece karanlığında arabanın döşemesi içinde namuslu namuslu koklaşmalarına imkân yok. Kotlarılarıyla denize açılıp, güvertede, ya da lüks kamarada triolist partiler düzenlemeleri mümkün değil. Ceplerinde konforlu garsoniyerlerin anahtarları, garsoniyerlerinde Danimarka fuarından getirilmiş renkli filmler yok!... Üstelik adına «Bunalım» deyip her türlü yasaları, töreleri, yasakları paspas gibi çiğneyecek insanca güçleri de yok ayıların...

Onlar, nihayet birer çingene ayısı. Burunlarına takılan halkalı zincirlerin hareketiyle sahiplerine etmek parası kazandıran, özgürlüğünü yitirmiş ayılar.

Özgür ayılar gibi özgürlüğün tadım çıkarmaya güçleri yetmez ki o zavallıların. Ancak burun buruna verip koklaşırlar.. hepsi o kadar...

Darısı özgür ayıların, yarısı da insanların başına!

MERSİN'DE 3, HAKKÂRİ'DE 300

Haberiniz var mı?

Domates Mersin'de 3 kuruşa düşmüş. Sandık sandık kilosunu 3 kuruştan alıp, tarlalara gübre yapıyorlarmış.

Bu haberin yayınlandığı günkü bir başka gazetede Hakkâri'de domatesin kilosunun 300 kuruşa satıldığı haberi vardı.

Millî sınırlarımız içindeki iki kentimizden iki minik haber. Dünyanın hiçbir ülkesinde bu tür bir maskaralık görülmemiş, işitilmiş şey midir acaba?

Bir yaz sebze, bir yerde tarlalara gübre olsun, biraz daha ötedeki bir başka yerde yüz misli fiyat farkı ile hastalara şifa, sofralara lüks...

Artık benim olmaktan çıkmış, kamuoyunun malı olmuş Anayasso şiiriyle, Hakkâri'li Hasso'nun çığlıkları, bir kez daha yankılanıyor kulaklarımda:

Yerin, yurdun, adresesin bilmirem

Angara'da Anayasso!

Ellerinden öpiy Hasso

Yap bize de iltimasol!..

Bu işin mümküni yoh mi hoyyy babooovvvv?

DANALAR VE ÖKÜZLER

İzin verirsiniz bu haftaki yazımı, «Haftalık Panorama»nın ilginç bir pasajı ile bitirmek istiyorum:

Gazetelerde bir haber: Et ve Balık Kurumu Yunanistan'a 10 bin baş dana ihracına karar vermiş. Bu karar özel sektör kuruluşlarında, büyük tepkile-re yol açmış. Kararın iptali için İzmir Ticaret Odası konuyu ele almış. Hükûmete başvurulmasına karar verilmiş.

Özel sektör kuruluşlarının, 10 bin baş dananın ihracı konusu üzerindeki görüşleri şöylece belirtiliyor: «Yunanistan'a yapılacak ihracat ekonomimizde büyük yaraların açılmasına sebep olacaktır.»

Bu gerekçeyi bir türlü anlayamadık. Danalar ihraç edilmeyecek, bir süre sonra büyüyüp öküz olacaklar. Ekonomimizde «büyük yaraların açılmaması» ülkemizde öküz sayısının çoğalmasına mı bağlı acaba?

Mevcut öküzlerimiz, ihtiyacımızı karşılayacak sayıda değiller mi?

SEKS BAKANLIĞI

AFRİKA'nın genç cumhuriyetlerinden Gine Bakanlar Kurulu, ilginç bir karar almış: Açık-saçık yayınları ve konuları organize etmek üzere bir Seks Bakanlığı kurulmuş!

Kavanoz Kalçalı Dünya'mız, baş döndürücü bir hızla öylesine anormal bir şekilde dönmeye başladı ki.. çeşitli noktalardaki değişimleri ve gelişimleri izlemek her babayiğitin kârı değil!

Danimarka'da seks fuarı.. Batı Akdeniz'de seks

gemileri.. Amerika'da seks piyaseleri.. Hollanda'da seks sinemaları... Beş kıt'anın beşbin köşesinde hep aynı konu, hep aynı eğilim!

Bilmem farkında mısınız? Türkiye'de yayınlanan ve kamusal görev yaptığını iddia eden günlük büyük gazetelerimizin son zamanlardaki havası da bu istikamette!

Kavanoz Kalçalı Dünya, dansözlere taş çıkartan bir oynaklıkla, kalçalarını titrete titrete evren pistinde dönerken, bu dünyanın üzerinde yaşayan insanların da günlük yaşantısında önemli değişimler oluyor:

Bilmem nerede bir damat, ailenin bütün kadınlarını baştan çıkarmış! Önce baldızlardan başlamış, sonra genç ve güzel kayınvaldesini yoklamış. Nihayet kayınbiraderlerinin eşleriyle ilişki kurmuş.

Damat bey'in bu duygusal ve cinsel girişimi karşısında hiçbir «Hayır!» dememiş. Hepsini, ufak-tefek nazlanmalardan sonra soluğu yatak odasında almışlar, büyük bir hevesle, içten bir heyecanla.

Vakta ki.. herkes.. ilişkinin yalnız kendisiyle değil, ailenin tüm fertleriyle aynı şekilde yürütüldüğünü öğrenmişler... İşte o zaman kızılca kıyamet kopmuş: Alçak, namussuz, yalancıl... ünvanları, bir kaç gün önceki «Hayatım!... Canım!... Tatlım!...» sıfatlarıyla yer değiştirmiş.

Gazetelerimiz haberi verirken Donjuan damadın birinci sıfatlarını değil, skandal ortaya çıktıktan sonra hakkında kullanılan diğer sıfatları ele almışlar.

Bir başka haber daha var gazetelerimizde: Tarsus'ta Bedii Varhoğlu adında birisi, seksüel cınayetlerinin 14 üncüsünü işlemiş. Gözünü kırpmadan

öldürdüğü 14 kişiyi değişik yerlere gömen kaatil için gazetelerimiz «Tarsus Canavarı» ünvanını vermişler!

Seks yayınları, seks filmleri, seks albümleri, seks partileri, seks kulüpleri, seks gemileri, seks fuarları... ve nihayet Seks Bakanlığı...

Acaba bu Bakanlığa bağlı teşkilâtın isimleri ne olacak?

Karma İlişkiler Genel Müdürlüğü olabilir. Seks Bakanlığı Foto-Film Merkezi olabilir. Yatak Malzeme Ofisi olabilir. Seks

Partileri Koordinasyon Genel Müdürlüğü olabilir. Boynuzları Budama Komitesi Başkanlığı olabilir. Biçimsel Araştırmalar Kurumu olabilir. Zambak Salatası Müsteşarlığı, Uluslararası Yenilikleri Derleme ve Yayma Kurulu olabilir.

Neleeeeeer neler olmaz ki!..

Bir şey eksik olunca dünya üzerinde, o dünyanın dört bir yerinde her şey, her şey, her şey olabilir!..

Kavanoz kalçalı dünyanın kavanoz kapağı açıldı bir kez...

GALLİFİR

— Şehere Gallifir gelmiş diyler, aslı-asdari var mı ki?

— Dün değil dününden evvelisi gün Çeko getmişti şehere. Yeni bi cenderme gumandarı gelmiş.. emme Gallifir gelmiş mi, gelmemiş mi, heç bi habar yoh!

— Gallifir dedigin hangi partinin reyizi ki?

— Partî reyizi deel gardaşım, sen ne cahal adamsın.. Gallifir çoh büyük bir Hökümat adamı!

— Yoh yahu!... Sizin yağışsız var.. Gallifir ecnebiye düvelinden gelmiş birisiymiş. Şeherdeki löktüz evlerin odalarını ıssıcak yapıymış.. Odun, kömür, tezekker derti yoh, anlıy misin?

— Demek Gallifir, zengin evlerin sobalarını yakıy, he mi?

— He ya...

Ne anladınız yukardaki konuşmadan? Hiçbir şey! Tabii hiçbir şey anlamayacaksınız. Aynı bir ülkenin aynı bir dili gibi size yabancı bu konuşmalar. Tıpkı «Gallifir» in Siirt köylülerine yabancı oluşu gibi.

Madem ki bir şey anlamadınız.. gelin öyleyse.. yirminci yüzyıl Türkiye'si-

nin ilginç bir haberini, Türkçe'den Türkçeye çeviri yaparak birlikte özetliyelim:

«Siirte Kalorifer Girdi»

Komşu Siirt ilimizde ilk defa yapılan kaloriferli bir apartman, il merkezinde ve çevrede büyük bir ilgi ve memnunluk yaratmıştır.

Yeni inşa edilen Temel Apartmanı'na kalorifer tesisatı kurulmakla Siirt'iler ilk defa kalorifere kavuşmuş olmanın sevinci içindedirler.

Kaloriferin, odun, tezek veya kömür kullanmadan bir binayı ısıtabileceğini öğrenen çevre köylerde oturanlar, şehre gider gitmez Temel Apartmanı'nı sormakta ve Doğu'ya ulaşan bu modern konforu merak etmektedirler.

Yaaaa, işte böyle sevgili dostlarım: Bir yanda seks fuarları, seks yayınları, seks partileri, mini etek, mikro mini etek, maksî etek tartışmaları. Öte yanda «Gallifir» hazretlerinin Siirt şehrine şeref vermesinden heyecan, haz ve mutluluk duyan bir başka yığın!..

Anayasso'nun ellerinden, seks yıldızlarımızın gözlerinden öper, iki ayaklı ayılarımıza çok çok selâm ederim...

Selâhattin'in Lâmbası

YAZAN: **4**
SUAVİ SÜALP
ÇİZEN:
SEMIH BALCIOĞLU

İLGİNİZE ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM AMA SAYIN BAYAN, BEN ARTIK BU RADA DURMAMAKTA KARARLIYIM. ASLINDA AYVANSARAYLIYIM. GİDİYÖRÜM AHMET ABİ... DÜKKÂNİ ELİMDEN ALDIN. FAKAT, BİR GÜN BÜTÜN SAYIN MÜŞTERİLERİMİN HUZURUNDA YEMİN EDİYORUM Kİ, BURAYA PATRON OLARAK GELECEĞİM ...

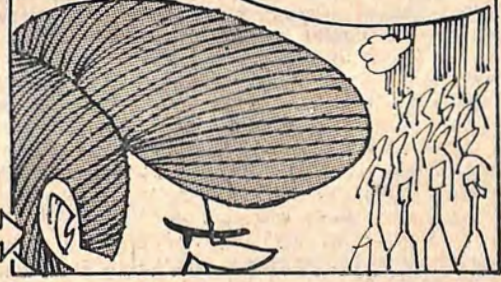
BASULAN .. KAFAMI KIZDIR-
MA, TOPLUM POLİSİNİ ÇA-
ĞIRIR SENİ ATTIRIRIM.

İŞTE, CEKETİMİ
ALDIM. YANINDAKİ KIZI DA
SANA YEDİRMİYECEĞİM. ONU
MALESEF BENDE SEVİYORUM.
ELVEDA BÜTÜN KÖFTELER, PE-
YAZLAR, PEYNİR TATLILARI, ŞİŞ

...LER PİRZOLALAR VE
BİLGİSİZLER SİZLER SA-
YIN MÜŞTERİLERİM...
VE BEN UFAK UFAK BUR-
DAN GİDERİM. RECEP
USTA KÖFTELERİ ÇE-
VİR YANMASIN ...

SELÂHATTİN HAMLETVARİ MEŞHUR KONUŞMASINI
YAPTIKTAN SONRA ÇIKTI.

FAKAT BİRDEN AYTEN İÇTEN GELEN BİR SESLE
HAYKIRDI.

SELÂHATTİN..
BİZİM ŞİŞLERİ
VERMEDEN NE-
REYE GİDİYOR-
SUN ?..

BİZ ÖBÜRKİLERİ KÖFTECİDE BIRAKIP, SELÂHATTİN'İ TAKİP ETSEK HER
HALDE DAHA İYİ OLUR. ARTIK SELÂHATTİN'İN HİÇ BİR İŞİ GÜCÜ YOKTU.
BİR MÜDDET KÖPRÜDE BALIK TUTANLARI SEYREDİP ACISINI UNUT-
MAYA ÇALIŞTI.

SONRA DOLMABAĞÇE'DE TU-
RİSTLERİ KAZIKLAYAN TURİS-
TİK ESNAFIN MANİTALARINI TA-
KİP ETTİ. FAKAT HİÇ BİR ŞEY
ONU TESELLİ ETMİYORDU.

«HANGİSİ?» sorusunu günlük hayatta sık sık sorarız. Şüpheli ve kararsızlık ifade eder bu soru. Bir seçememe durumunu belirtir. «Yardan mı geçersin, serden mi?», «Ölür müsün, öldürür müsün?» soruları, hep gelir, bu «Hangisi?» kelimesine dayanır.

Sözelgeşi, iki yol vardır önünüzde. Biri dosdoğru gider, diğeri sarhoştur, eğrilir, bükülür, zikzaklar çizer. Birinci yol doğruluk, namusluluk yoludur. Bu yolun yolcuları kırılır ama eğilmezler. Diğer yolun yolcuları ise çekirge gibi sıçrarlar, onun bunun önünde eğile büküle bir baltaya sap olurlar!

Daha yolun başında olan, yeni yetişme bir genç şaşırır nereye gideceğini, «Hangisini tercih edeyim?» diye kendi kendine sorular sorarak düşünür durur. Ahlak, erdem, fazilet nutuklarına bakar, birinci yola atayım adımımı, diye karar verir. Çevresinde rahat yaşayan beylerin tutumuna, âleme talkını verip de kendi salkımı yutan efendilerin durumuna, gazetelerde falan eğlence yerine kurulup eğlenirken resmi çıkıp her gittiği yerde itibar gören bayların forsunu bakar ikinci yolu tercih eder.

Bir maça gidersiniz, «Hangisi yenecek?» diye bir merak kaplar içinizi, heyecanlanırsınız. Spor Toto oynarsınız, «Hangisine bir, hangisine iki, hangisine sıfır vereyim acaba» diye düşünür kalırsınız. Millî piyango alırken «Hangi numaralı bileti alayım?» sorusu kaplar içinizi. Çalışkansanız, boş zamanlarınızı en iyi hangi işle değerlendireceğinizi düşünürsünüz. Tembelseniz, oturduğunuz yerden para kazanmak için hangi numarayı çevireceğinizi düşünürsünüz. Zevki, eğlenceyi seviyorsanız ve de cebiniz imparatorsa hangi sinema, tiyatro ya da gazinoya gideyim, diye düşünürsünüz. Alacaklılarınız çok, cebiniz kompradorsa, alacaklıların hangi birini atlatayım, diye düşünürsünüz. Derdiniz çok, hemderdiniz yoksa «Derdim çoktur, hangisine yanayım» diye yanık türküleri söylersiniz...

Kimi zaman, öyle akıllı geçinen ama delidolu konuşan, adı deliye çıkmış ama akıllı, oturaklı lâflar eden kişilere rastlarsınız ki içinizden

Hangisi

ERHAN TİĞLİ

«Hangisi deli?» diye mırıldanıp söylenmeden edemezsiniz.

Buna benzer, aydın geçindiği halde ipe sapa gelmez lâflar eden, cahil olduğu halde değme okumuşları cebinden çıkartan lâflar eden kişiler karşısında da «Hangisi cahil, hangisi okumuş?» diye söylendiğiniz, şaşıp kaldığınız olmuştur.

Şair bile sevgilisine:

«Hangi bağın bağbanısen, gülüsen
Aldın aklımı, ettin beni deli sen»

dememiş midir, onu çok iyi tanıması gerektiği halde...

Genellikle kadınlar müşkülpeşent olurlar, bir ayakkabı, bir kumaş, elbise v.s. alacakları zaman «Acaba hangisini alsam» diye dükkân dükkân gezerler, çarşının altını üstüne getirirler.

Yine böyle müşkülpeşent bir kadın, bir dükkâna ayakkabı almaya girmiş. Bacakları güzelmış ama ayakları biraz büyükçeymiş!... Ayakkabıcılarda bir sürü ayakkabı denedikten sonra son girdiği dükkânda bir ayakkabıyı beğenir gibi olmuş. Ama bu sefer de ayakkabının numarası üstünde düşünmeye başlamış ve şöyle sormuş kocasına:

«Acaba hangisini alsam, ne dersin? 38 numara alsam nasırıma dokunuyor, 40 numaralısını alsam gururuma dokunuyor...»

Kocası acaba hangi cevabı verdi dersiniz!...

Kimi insanlar bu kadar müşkülpeşent değildirler ama. Olsun da nasıl olursa olsun, derler, bir şey üzerinde uzun uzadıya düşünmezler. Sözelgeşi, bir bektâşîye sormuşlar:

«Hangi kadınlardan hoşlanırsın, esmer mi, sarışın mı, yoksa...»

Adam lâfı daha betirmeden bektâşî hemen cevabı yapıştırır:

«Aman erenler, kadın olsun da nasıl olursa olsun!»

Kimi insanlar ise çok talihlidirler. Hangi kapıyı çalsalar hemen «Buruk Acı» çıkar karşısına. O kadar çileleri vardır ki hangisiyle mücadele edeceklerini şaşırırlar. Kimisinin de bahtı çok açıktır, tersine. Zevkten, mutluluktan sarhoş olur ve Nedim gibi:

«Bir elinde gül bir elde cam geldin
Sâkiya
Hangisin alsam gülü ya camı yahut ki seni»

diye şiirli sorular sorarlar sevdiklerine.

Yaa, işte böyledir hayat, kimine taptaze kimine bayat mı bayat!...

Gazeteciler, ünlü bir artist, siyaset adamı, futbolcu ve de bunlara benzer birisiyle konuşurlarken sık sık «Hangi, hangisi?» sorularını sorarlar onlara.

Sözelgeşi «Hangi çeşit eserlerden hoşlanıyorsunuz?» derler.

Kendisiyle röportaj yapılan kişi kasılarak ve de viskisini yudumlayarak:

«Roman okuyorum. Hele Kerime Nâdir'e bayılırım. Hıçkırık romanını okurken kendimi romana öyle vermişim ki, günlerce hıçkıraktan kurtulamadım. derler. Hele Ahmet Tarık Tekçe'nin yazmış olduğu «Aşkın Gözyaşları» romanını okurken gözyaşlarının etkisiyle odam sele döndü, diye eklerler. Daha sonra, öyle çok eser okudum ki hangi birisini sayayım, Boris Karlof'u mu, Tom Miks'i mi... der, bu derin bilgileriyle karşılarındaki gazeteciyi sustururlar!

Röportajcı «Hanî renkleri» tercih ettiklerini sorduğunda ise, ne kadar milliyetçi olduklarını ispat etmek için bayrağımızda bulunan kırmızı ve beyaz renkleri sayarlar hemen:

Tabii, bu arada «Hangi takımı tutuyorsunuz?» sorusuna derhal «Millî takım» demeyi ihmal etmezler...

Bu konuda bir kaç fıkra var, gelin anlatıvereyim sizlere. Birincisi şöyle:

Yeni zengin ailenin hanımı, yanlarına giren hizmetçiyi bir kenara çeker ve:

«Evde misafir olduğu zaman, ben ne istesem, hangisini diye soracaksın, sözelgeşi, kürkümü getir mi dedim, hangisini, mücevherlerimi mi getir dedim, sen yine hangisini diye soracaksın. Velhasıl ne istersem isteyeyim, hangisini diyeceksin» diye iyice tembihler.

Hizmetçi denileni yapar. Bir kaç gün sonra da evde büyük bir ziyafet verilir, şehrin en tanınmış kişileri çağırılır. Misafirler ağırlanırken bir ara kalabalığın içinde kocasını bulamayan evin hanımı hizmetçiyi çağırır ve:

«Kızım, çabuk kocamı çağır, buraya» diye emreder.

Hizmetçi hemen:

«Hangisini efendim?» der...

Hem şiir yazan hem de resim yapan bir acemi sanatçı, ünlü bir eleştirmeciye sorar:

«Ne dersiniz üstad, şiir mi, resim mi, acaba hangisiyle uğraşsam?» Eleştirmeci derhal:

«Resim» der.

Diğeri sevinir:

«Demek resimlerimi gördünüz?» Eleştirmeci:

«Yo, hayır» diye cevap verir, «resimlerinizi görmedim ama şiirlerinizi okudum!...»

İki yoksul serseri, cimriliğiyle ün salmış bir zenginini köşkü önünden geçerlerken biri, arkadaşıyla, cimri zenginini haline acındıracağına ve cömertliğe yöneltceğine dair bahse girer ve köşkün parmaklıklarından atlayıp yere yatar, yerdeki çimneleri otluymuş gibi yapar. O sırada bahçesinde dolaşan cimri onu böyle görünce yanına yaklaşıp, orada ne yaptığını sorar. Bizimki:

«Karnım çok acıktı da ot yiyorum» diye cevap verir.

Cimri:

«Vah vah! Çok acıdım doğrusu, hadi gel benimle» diyerek onu alır ve bahçenin arka tarafına götürür: «Bak, buradaki otlar daha gir, daha taze, burada otla» der.

Bahsi acaba hangisi kazandı dersiniz?...

Adamın biri bir dostuna borç para vermişti ama dostu aylar geçtiği halde borcunu ödemeyince, ona mali durumunun bozukluğunu belirten, borcunu istemekte haklı olduğunu bildiren uzunca bir mektup yazdı ve acındırmak için zarfın içine yeni doğmuş çocuğunun resmini koydu, arkasına:

«Bunun yüzünden ödemenizi rica ediyorum» diye yazıp gönderdi.

Bir süre sonra arkadaşından «Sizin de bana hak vereceğinizi umarım» diyen bir mektup aldı. Zarfın içinde güzel mi güzel, takmış takuşturmuş, sürmüş sürüştürmüş bir kadının resmi vardı, arkasında da arkadaşının imzasını taşıyan şu satırlar:

«İşte ben de bu yüzden ödeyemiyorum...»

Söyleyin bakalım, sizce hangisi haklı?...

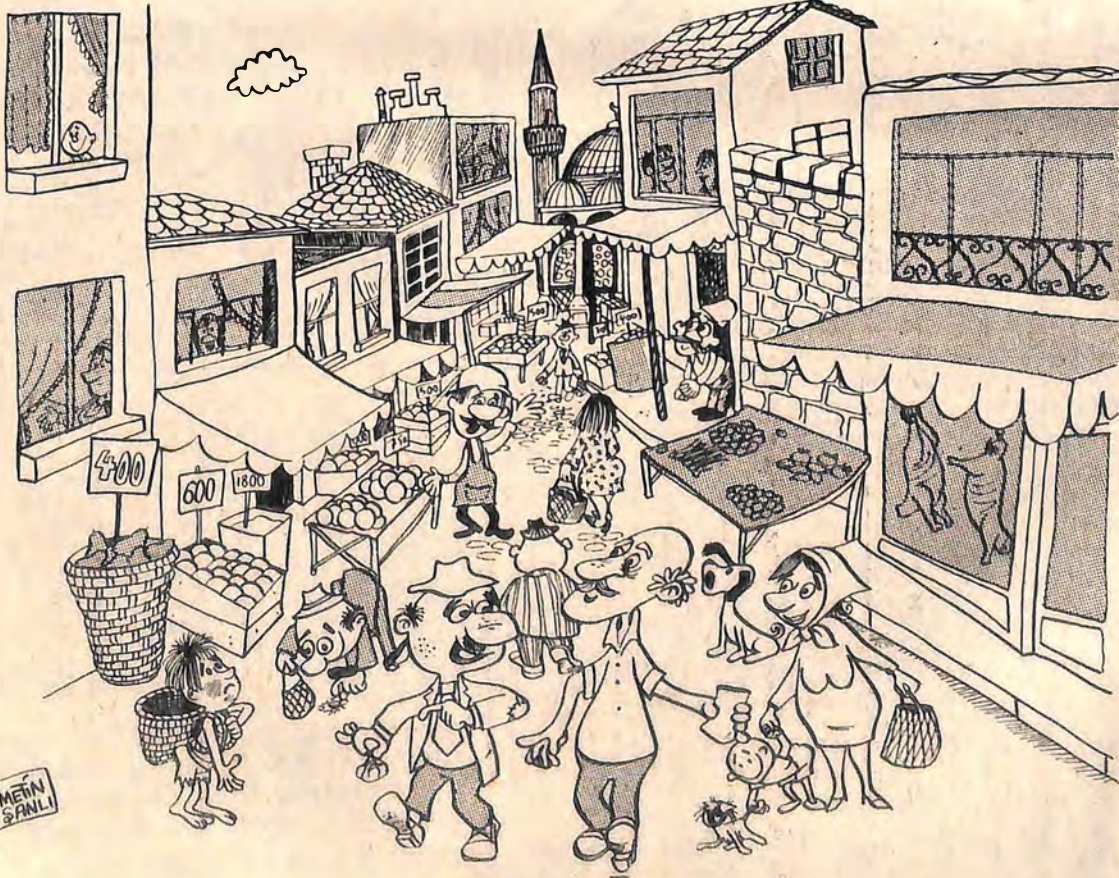
Siz bu soruların cevabını düşünün. Durun, ben, konumuzla ilgili bir şiirle yazıma son verip sizi içinizde kaynaşan «Hangisi» sorularıyla başbaşa bırakayım.

İşte Divan Edebiyatı şairlerinden Şeyhî'nin «Hangi» li bir beyiti:

«Hangi dimağ içinde ki aşkın havası yok

Bin haccederse, Merve hakkın safası yok».

Erhan TİĞLİ

— Biraz ucuz et bulup, 150 Gr. aldım... Çoluk çocuk bu akşam bize gelin de hep beraber yiyelim!..

PAZARTESİ

Şükür

Yeni bir felâket haberiyle çalkanıyor memleket: «Sebze ve meyve bolluğu felâket halini aldı!»

Şükürler olsun Tanrım. Duamızı sonunda kabul ettin demek.

Her zaman yokluktan felâket doğardı, bu yıl bolluk ve bereketinden helâk oldu millet!

Nasıl mı? Tarladan toplayıp denize atıyoruz; felâketi önlemek için on kuruşluk domatesi millete iki liradan satıyoruz!

SALI

Elden çıkarılır mı?

Geride bıraktığımız Nasreddin Hoca şenliklerinde, tertip komitesince düzenlenen eşya piyngosuna Hoca'nın eşiği de konmuş.

Bunu kının akıl ettiğini, ikramiyenin kime vurduğunu bilmiyoruz ama bir yabancıya gitmeyip yurdu-muzda kalmasını gönülden istiyoruz.

Zira eşiğin bu kadar akıllısını arasa bulamaz insan.

Sahibi, düzendeki terslikleri hicvetmek için üstüne ters binerdi...

Fakat karakaçan doğru bildiği yolda inatla dümdüz giderdi!

ÇARŞAMBA

Hemen de yaygınlaşır

Tek gözlü generalin cephede üst-üste kazandığı zaferlerden sonra İsrail'de dünyaya gelen çocukların çoğuna «Dayan» ismi takılmış.

Allah bilir bugün yüksekçe bir yere çıkıp, «Dayan» diye bağırılsa, yüzbinlerce ağız birden sorar:

— Hangimizi çağırıyorsun?

Her ülkede vardır bu moda. Örneğin bizde, cumhuriyetin ilânından sonra «Cumhur» ismi yaygınlaşmıştır. Milli kahramanlarımızdan esinlenerek «Kemal, İsmet» isimleri çoğalmıştır. Demokrat Partinin kuruluşundan sonra, «Adalet — Uluvet — Müsavat» duyulmaya başlanmıştır.

Günümüzde ise gerek hayatın pahalılığı, gerek kazancın azlığı, ge-

rekse vergilerin ağırlığı nedeniyle yine değişme oldu. Hem de Musevi komşularımızdakine uygun bir değişme...

Onların moda ismi «Dayan»; bizdeki «Diren!»

Bir tarafın derdi savaş, bir tarafın derdi maaş.

İsrail'i bilmeyiz ama, galiba biz teslim bayrağını çekeceğiz yavaş yavaş!

PERŞEMBE

Bilinen numara

İtalya'da türeyen diplomasız doktorlar hastalardan öylesine rağbet görüyorlarmış ki, müracaat edenlere üç ay, beş ay sonrası için ancak randevu veriyorlarmış.

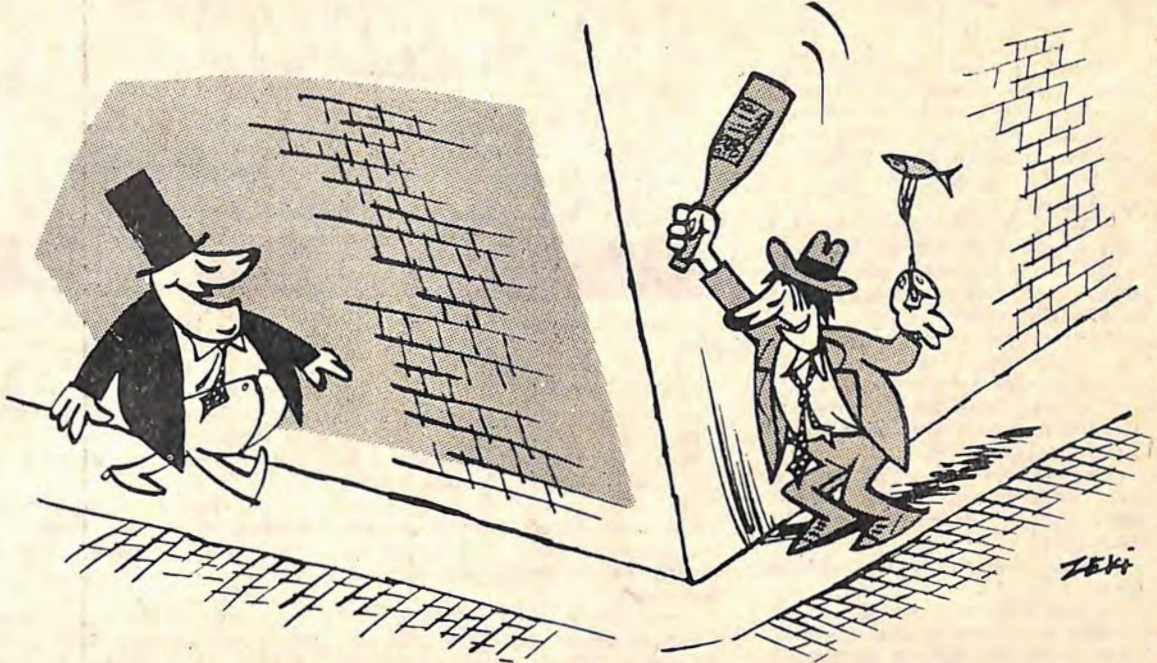
Fakülte sıralarında yıllarca dirsek çürüten diplomalı doktorlar sinek avlıyorlar tabii.

Neden?

Yeni türeyen doktorlar ilâcsız, iğnesiz, ayıltmasız bayıltmasız; hastayı sadece elleriyle tedavi ediyorlarmış da ondan.

İtalyan halkı için belki yeni ama, bizim çok eskiden bildiğimiz numaralar bunlar. Hattâ isim takıp sınıflara da ayırmışızdır. «Cepçi» deriz, «Manitacı» deriz, «Üç kâğıtçı» deriz. Hepsi de sihirbazlardan daha si-

— Şarap ve bira içenler yüzde yirmi vergi ödeyecek. —

— Vergi almaya geliyor galiba, şunun hesabını göreyim!..

hirli ellere sahiptirler maşallah.

Adamı karşılarına alırlar, iki parmak hareketiyle ceplerini boşaltırlar.

Soyulduklarını anlamadı mı halklar, her ülkede çoğalır diplomasız doktorlar.

Bakalım İtalyan'lar ne zaman için içtüzünü anlayacaklar?

CUMA

Günaydın beyim

«İstanbullular çoğunlukla ölü kümes hayvanlarını yemektirler.»

İstanbul Belediye Başkan Yardımcısı yapıyor bu açıklamayı. Ve hemen ilâve ediyor: «Belediye olarak görevimiz, İstanbullulara ölü kümes hayvanı yedirmemektir.»

Görevinizi hatırladığınız için teşekkür ederiz. Hazır konu açılmışken soralım öyleyse:

— Madem görevinizin ne olduğunu biliyorsunuz, neden ölü kümes hayvanlarını yememizi önlemiyorsunuz?

Sayın Başkan Yardımcısı şu cevabı verir her halde:

— Ne yapalım kardeşim, kanun çıkartıp milletin tavuk yemesini mi yasaklayalım?

— Yoo, tavukçularla mücadele edin.

— Tavukların ölmelerini mi yasaklayalım?

— Piyasayı kontrol edin, şüphelendiğiniz gıda maddelerini kontrole gönderin.

Ne cevap verir acaba?

«Ben böyle kontrolsüz bir Belediyede görev almam» mı der, yoksa

halkı uyarmaya devam mı eder?

Yıllardır sağolsunlar halkı hep uyarırlar. Sucuk konusunda uyarırlar, kaçak et konusunda uyarırlar, ölü kümes hayvanı konusunda uyarırlar fakat her seferinde halkın yediğine iştigine seyirci kalırlar.

CUMARTESİ

Radyo ha?

Prag Radyosu hemen her yayımında Dubçek'e çatıyormuş.

Haydi bu kendilerini ilgilendiren bir konu. Dubçek'i, ya da bir başkasını ne övebiliriz, ne yerebiliriz. Ancak radyonun tutumunu eleştirebiliriz.

İnsaf, radyo bizde de vardır ama, kolay kolay suya sabuna dokunamaz.

Önüne gelen TRT'ye çatar da, o garip kimseciklere çatamaz!

PAZAR

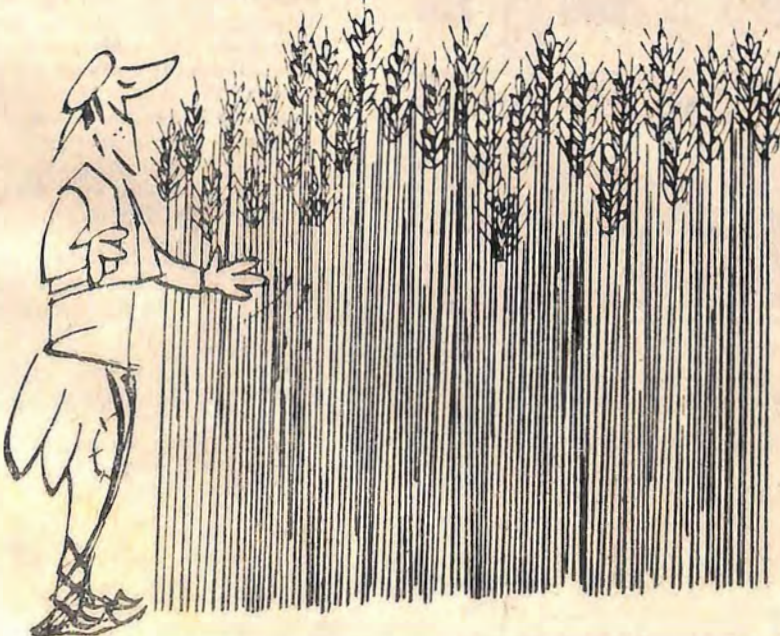
Sarhoşluk işte

Kafayı çekince düz duvardan aşağı yürüyerek inmeye kalkan akşamcı, hastanelik olmuş.

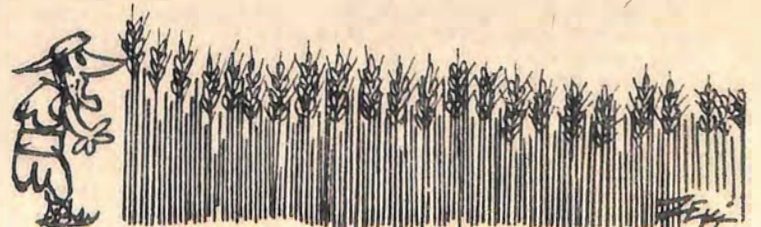
İnsan kafayı bulmaya görsün bir kere. İki kadeh atıp da çakır keyif oldu mu, kendini dev, hayatı toz pembe gördü mü yapmayacağı delilik yoktur.

Kimi yüksekte inmeye kalkar hastanelik olur, kimi yükseklerle tırmanıp gösteriye koyulur.

Gerisi şansa kalmış. Bakarsın yatalak olmuş, bakarsın başına devlet kuşu konmuş

— Naaparsın hemşerim... Allah herkesin gönlüne göre vermiş ama, bizim boyumuza göre vermiş!..

- Bu gabahat senin, dedi.
- Benim deel, dedim.
- Senin lan, dedi.
- Benim deel!

Tekbıyık sinirinin geriye kalan kısmını bizim ardımızdan çıkarmaya çalışınca, ben ondan evvel davranıp yerden bir kırık şişeyi kaptığım gibi suratına fırlattım. Beni tuttular, onu tuttular, bereket şişe bir tarafına değmedi.

— Ulan, dedi Tekbıyık, şükret ki ben eyi herifin biriyim. Yoksa bu gadar ziyana üsdünden gömleğini bile söker alırdım ya... Hadi defol da gözüm görmesin!

Zaten sevmemiştım bu işi...

— Bizim dört günlük para, dedim.

— Ulan şimdi senin anam...

Para gitti, bari anamızın namusunu kurtaralım, burnumuzun doğrultusuna çekti gittik.

Yine dolaşmaya başladık, iş iş, diye... Bu arada bir arkadaşımı gördüm, okul arkadaşımı. Ona anlattım vaziyeti.

— Gel babamın yanına gidelim, dedi.

— Hay Allah razı olsun!

Baba okkalı bir memurmuş hükümet konağında. Adama durumumuza anlattık.

— İyi, dedi, ben sana bir kâğıt yazayım, git Sıtma Mücadelesine, orada Şevket beyi gör!

Görelim bakalım Şevket beyi. Kartımız cebimizde tuttuk Sıtma Mücadelenin yolunu. Vardık ki bir oraya, ühüü ana baba günü. Ben yaşta olanlar, benden yaşlılar, orta yaşlılar, bekleyip duruyorlar. Yaklaştım kapıya:

— Şevket beyi görecem, dedim.

— İçeri adam almak yasak, dedi kapıcı.

— Ne zaman alırsınız?

— Bilmem!

Oturduk biz de Seyhan'ın kenarındaki duvara. Millet konuşup duruyor, kimi diyor:

— On gişi alacaklarmış.

Kimi diyor:

— Yirmi gişi alacaklarmış...

Eh, hem gençlik var, hem de toyluk:

— Benim iş garanti, dedim.

— Niye? dediler.

— Şevket beyi eyi tanıır babam.

— Neci senin baban?

Çuvalladık mı? At lan Kemal:

— Bizim peder umum tahsil şefidir.

Bir şey anlamadılar, zaten ben de bir şey anlamamıştım ki...

— N'apar? diye sordu biri.

Başka biri cevap verdi:

— Şefmiş lan işte...

Yanımda oturan:

— Gardaş, dedi, benim için de den mi?

— Hele bi biz gerek de...

— Senin garantin var.

— Baksana, sokmadılar ki içeri.

— Mâyeneye geldim de!

— Sokarlar mı?

— Şipsak...

— Bu gapıdan?

— He, bu gapıdan.

Gittim yine kapıya:

— Ben mâylene olmaya geldim, dedim.

Adam ne gir dedi, ne de girme. Donuk gözlerle baktı suratıma. Girdim. Daha merdivenin başında, adamın biri:

— Uzat elini! dedi.

Uzattık. Şeker beklerken, çıt diye bir iğne girdi çıktı parmağıma. Kan aldı.

— Bekle burda, dedi.

Oturdum, sırada bekleyenlerin yanına.

— Adın ne?

— Kemal...

— Soyadın?

Bir kaç dakika sonra, bir küçük kâğıda sarılmış kininleri uzattılar:

— Tok garına yut bunları hadi!

Ne desem, ne yapsam ki, birden:

Zıkkımın kökü

MUZAFFER İZGÜ

— Şevket dayım burada mı? dedim.

— Hangi Şevket dayım?

— Burdaki Şevket dayım.

— Karşıda, karşıdaki odada...

Bembeyaz saçlı, upuzun yüzlü adamın masasına yaklaşıp kartı uzattım... Kartta yazılı olanları biliyordum, çalışkan, dürüst, fedakâr, fakir, yarının büyük kıymeti, çalışan okuyan, falan filân... Gözlüğünü değiştirip okudu Şevket bey. Okuduk-tan sonra:

— İyi, olur, yarın gel! dedi.

Selâmı çakıp çıktım. Devrısı gün gittiğinde, bizim sırtımıza binecek tulumba hazır. Tulumbanın nasıl kuşanılacağını bilmediğimiz için, kapıcının yardımına başvurduk. Sağ olsun adam, paşalara lâıyk bir şekilde, kayışlarımızı, kemerlerimizi kuşattı:

— Şuna basdın mı, içine hava dolar, şuna basdın mı, içinden ilâç fışkırır...

Teknik tarafını da öğrendik...

Beş tulumba, okumayı yazmayı askerlikte öğrenmiş cahil ekip şefimiz Zakir âbimiz, çıktık yola...

«Çekilin ulan, sıtmanın memleket-te kökünü kazıyacak Türkiye Cumhuriyetinin Sıtma Mücadele Ordusu geliyor!»

Fors, fors ama şu sırtımdaki on kiloluk tulumbayla, içindeki onbeş kiloluk ilâç olmasa... Ama alışmış bizim belkemiğimiz, ona göre yirmi beş kilo ne ki?

Vardık Kocavezir mahallesine. Şefimiz, bir kurmay subay edasıyla cebinden savaş plânını çıkardı. Ve parmağıyla sol taraftaki ilk kapıyı gösterdi:

— Hücüm!...

Tulumbaya basarak geçtik hücum. Çaldım kapıyı. Yaşlı bir kadın açtı:

— Ne isdiyon? dedi.

— Savaş deze, dedim.

— Ne savaşı?

- Sıtmanan savaş...
- Bizim evde sıtma yok!
- İlâçlayacağız deze!
- Nereyi?
- Kenefi, su çukurunu, şurayı, burayı...
- Açtı kapıyı, girdik tuvalete... Bir fış fış oraya, çıktık dışarı, iki fış fış su çukuruna...
- Başga yer var mı deze?
- Yok yok, başga yer yok. Gaç gurus?
- Beleş.
- Beleş mi? Dur oğlum, acık da şu hamamlığa sıkıver.
- Sıkak deze!
- Kim veriyor bunun parasını?
- Hükümet.
- Allah zeval vermesin oğlum.
- Çıktık dışarıya, şefimiz:
- Üçüncü gapı, dedi.
- Çaldık üçüncü kapıyı. Açtı bir genç kız:
- Ne? dedi.
- Sıtma savaş, dedik.
- Anam yok evde.
- Bağdım sefe:
- Anası yokmuş evde!
- Mecbur, dedi şef.
- Mecburmuş, dedim.

Kız:

— Lan Tahsin! diye bağırdı. Oğlan kardeşi sokaktan içeri girdi, kız dışarı çıktı. Kenefi, şurayı, burayı ilâçladım...

Öğleye doğru cephanemiz bitti. Yetiştirdi geldi bir kamyon, cephanemizi ikmal etti. Öğleyin serildik kaldırımlara. Yat, birbuçuk saat. Gözünü sevdiğimin yaz ayları, düşünmezsin ki yemek derdi. Al ordan yarım kilo domates, al ordan yarım ekme-k, yalvar bakkala, iste birazcık tuz, bas domatesi tuza, ısır ekmeği, ısır domatesi... Sonra da ver sırtını duvara, çek bir öğlen uykusu!...

Oh beel!...

Paydos akşam üzeri beşte. Ondan sonra gel eve, bak keyfine. Anamın dırdırı olmasa, bu iş şahane ya, ah şu anamın dırdırı:

— Ulan evin içi kokudan geçilmez oldu, hep ilâç kokuyor.

— Eyi ya ana, heç sinek gelmez buralara.

— Ulan oğlum, bu kokunun yanın-da sinek nur nimet be!...

— Para gazamıyoruk golay mı ana?

Raziye'yi gözetlemek için bu saatlerden sonra bol bol fırsat buluyordum. Ama o yeşil dövmeli kadın, göz açtırmıyordu bize. Bilsem şu kadının yola geleceğini, hiç acımayacağım paraya, alacağım dört metre fistanlık ama, ruhu da suratı gibi kapkara... Hele beni gördü müydü, anasının kırığı görmüş gibi ifrit oluyor... Cumali emminin korkusu olmasa, yakalayacağımı Raziye'yi bakkala giderken, ama, o da korkuyor, ben de...

Velhasıl, o yaz yine bir taraftan Raziye eritti bizi, bir taraftan da sırtımızdaki yirmibeş kiloluk ilâç tulumbası. Yalnız bir kez Raziye'yle buluşabildik. Bir akşam üzeri beni el işaretleriyle çağırıyor. Koştu gittim:

— Analık şimdi gelir, n'olacak sonumuz Kemal? dedi.

— Bilmiyorum ki, dedim.

— Bu yaz haram oldu tarla bana. Sarıldık birbirimize. O da ağladı, ben de...

— Analık bir gün önce beni evden uçurmaya çalışıyor, dedi. Gendinin bi dayı oğlu mu ne varmış, ona vereceklermiş beni...

— Sen ne dedin?

— Ne deyim? Babama almam mal-man dedim, gız furrum vallaha sen, dedi.

— Nerdeymiş bu oğlan?

— Gelmedi daha. Analığın memleketinden... Habar saldılar gelecekmiş, hem bir iş dutacakmış burda, hem de bennen evlenecekmiş.

Bir şey diyemedim... Tüm untut-suzluğum, geldi, boğazıma tıkandı, iri bir düğüm oldu kaldı.

— Bana günde bi ekme-k getirsen yeterdi Kemal.

Cevap veremedim...

(Basın : 60515 - A - 20885 — 113)

A K B A B A

• Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası •

SAHİBİ : Ergin Ortaç, Yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri Yur-datap, Sekreter: Selâmi M. Yurdatap, Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası. ABONE BEDELİ : Yıllığı 60, altı aylığı 30 lira. Yabancı memleketlere yıllığı 120, altı aylığı 60 lira. İDARE YE-Rİ : Divanyolu Klodfarer Caddesi, No. 8-10, Daire: 3. İstanbul. Telefon : 22 18 11 Fiyatı : 125 kuruştur.

**MUTLULUK
DOLU
GÜNLER
SİZİN
OLSUN**

Delta Reklamcılık

**TÜRKİYE
HALK
BANKASI**

Bütün bankacılık hizmetleri için emrinizde olan Türkiye HALK BANKASI, size daha iyi hizmet edebilmek için servislerini - IBM makinaları ile teçhiz etmiştir. Çalışmalarımız da "Emniyet ve Sûret" parolamızdır.

(Basın : 60153 - A - 20320 — 114)

— Sen kaç de, hemen bu gece kaç! Kemal!

Konuşamadım... Ellerini bırakıp odamıza geldim. Anam evdeymiş. Yalnız:

— Oğlum, sen oku da, sana kız çok, dedi.

Ona da bir şey diyemedim. Oturdum matematiğin başına... Bilelim, öğrenelim, adam olalım...

İkmaleri verdik, okula devam ediyoruz... Ama çok sürmedi devam etmemiz... O, pederle beraber yaptığımız araba, pederden daha sağlam çıktı. Peder işleri aksatmaya başladı. Bir gün çıkıyor işe, iki gün yatıyordu. Nihayet öyle bir gün geldi ki, peder tamamen yattı. Bilmem ne hastalığı... Eldeki üç beş kuruşu da ilâca verince, biz yine orta yerde kaldık damdazlak... Biraderin aldığı haftalık, değil ekme paramıza, tuzla gaza yetmezdi. Valide:

— Oğlum bu son liralık, bakkala da sekiz lira borç olmuş, deyince, eh bize artık okuldan yol görünüyordu.

Müdür:

— Artık ben okula gelemiyecem efendim, dedim.

— İyi gidiyordu derslerin, dedi.

— Dersler iyi ama hocam, bizim evin hali berbat, dedim.

— Acaba bir gece işi bulsan, hi, nasıl olur? dedi.

— Bî teorîbe edeyim hocam... Bir fırında iş buldum. Akşam do-

kuzda işe gireceksin, gece yarısı üçte çıkacaksın. Gece dokuza dek ders çalışacaksın, dokuzdan sabah üçe kadar hamur tartacaksın... Üçte eve gidip uyuyacak, yedide kalkıp okula gideceksin.

Ah benim o top yıkmaz, cefakâr, çileli başım, dayanıklı kollarım, demirden yapılmış bacaklarım ancak onbeş gün dayanabildiler buna. Ben yorgunluktan, dedim, anam soğuk lagımlığından dedi. Pederin yanına süniüp uzandık. Bir odada iki hasta olunca, biraz daha kolay gelir hastalık insana, ama üç beş gün için... Bir haftada kalktım ayağa. Fakat pederin modeli biraz daha eski olduğu için o yatmayı tercih etti. Varsın yatsın... Tatlı hayallerle kurtulmaya çalışsın hastalığından. Varsın bana desin:

— Golay bu işler oğlum, golay, diye... Seneler ne ki, göz açıp gapayınca gadar geçer. Sen bi dokdur çıkan gelin, açan bi mâyenehane, ben hasdaları sıraya dizerim, anan yerleri siler süpürür, üçümüz üç goldan zengin olur gederik... Zengin olunca da golay golay hasda olman, çünkü lokmayı elli altıdan atan!...

At baba at, eyle gönlünü!...

(Devamı var)

MİLLETLER GÜLÜ YOR

Egoist

Akşam evine dönen erkek, karısına müjde verdi:
— Karıcığım, bugün hayat sigortamı yaptırdım!...

Kadın surat astı:

— Benim hayat sigortamı da yaptırdın mı?...

— Hayır. Buna lüzum görmedim...

— Tabii. Sen zaten kendinden başkasını düşünmezsin ki!...

Dağ yolu

Turistlerle dolu otobüsü, dağ yolunda süren şoför arabayı birden durdurdu:

— Daha fazla ilerleyemeyiz, dedi. Bu yol eşekler ve katırlara mahsustur, yola yaya olarak devam edeceğiz!

— O mu?.. Kaptanın yeni karısı!

Mahçup delikanlı

Müdür, büroya geç gelen güzel daktiloya sordu:

— Neden bu kadar geç kaldınız?

— Peşime takılan bir delikanlı yüzünden, dedi kız.

— Bu bir sebep teşkil etmez ki...

— Eder. Delikanlı o kadar sıkılgandı ki, benimle bir türlü konuşmaya cesaret edemedi!...

İlk adım

Genç bir kadın, çoktan beri görmediği bir arkadaşına rastlamıştı. Laf arasında:

— Boşanma yoluna ilk adımımı atmış bulunuyorum! deyince arkadaş hayretle sordu:

— Ay, sen evlenmiş miydin? Hiç de işitmemiştim...

— İşitemezdin tabii. Çünkü daha yeni nişanlandım!...

Akıllı doktor

Bir doktor meslektaşlarından biriyle dertleşiyordu:

— Her şeye zam geldi, ben de vizite ücretimi arttıracam!

— Ama, müşterilerin buna itiraz etmeyecekler mi?

— Edemeyecekler... Çünkü onları pehrize sokacağım! Bu şekilde, bütçelerinde hiçbir düzensizlik meydana gelmeyecek!...

İspatı

Veznedar kız, bir arkadaşına dert yandı:

— Artık eskisi kadar güzel değilim.

— Bunu nereden anladın?

— Paralarının üstünü verdiğim erkekler aldıkları parayı artık sayıyorlar!...

— Bırakın, ben onu sun'i nefesle ayıltırım!...

Başarı

İki arkadaş konuşuyorlardı. Biri:

— Başarıya ulaşmış bir erkek, karısının harcadığından çok para kazanan erkektir, dedi.

Sonra gülümseyerek:

— Başarıya ulaşmış bir kadın da, böyle bir kocayı bulmuş olan kadındır, diye ekledi.

Taktik!

Yaşlı adam, yanındaki masada yemek yiyen genç kıza sokuldu:

— Matmazel, yemek borcunu sizin yemek borcunuzla beraber ödememe izin verir misiniz?

Yazısız

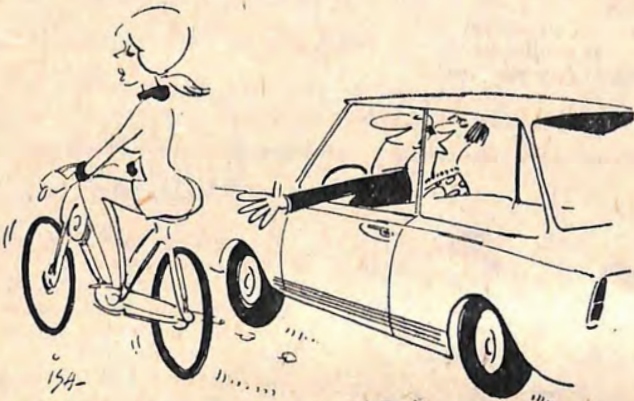
Dünya Karikatürleri

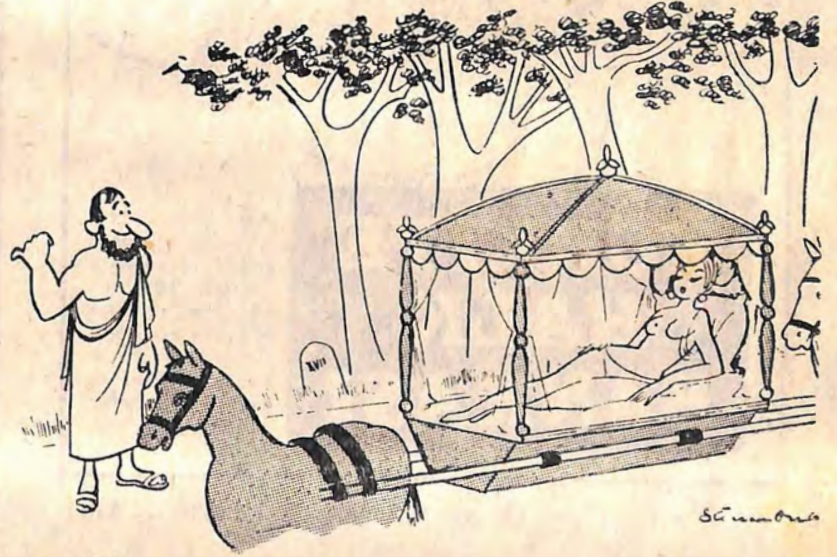
YAZISIZ

- HADI GEL, BİR OYUN OYNİYALIM ... FARZET VAHŞİ BİR ORMANDA -
YIZ ... SEN DE BİR GÖRİLSİN . NE YAPARISIN BANA ?..

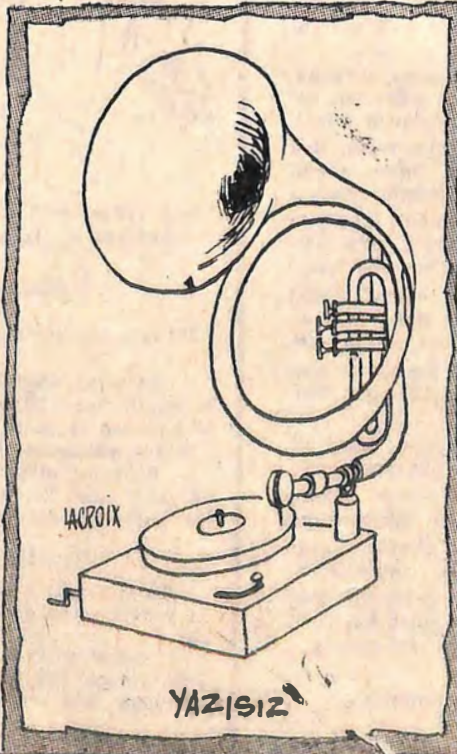
- SİNYAL LÂMBASI BOZUK DA KARICIĞIM !.

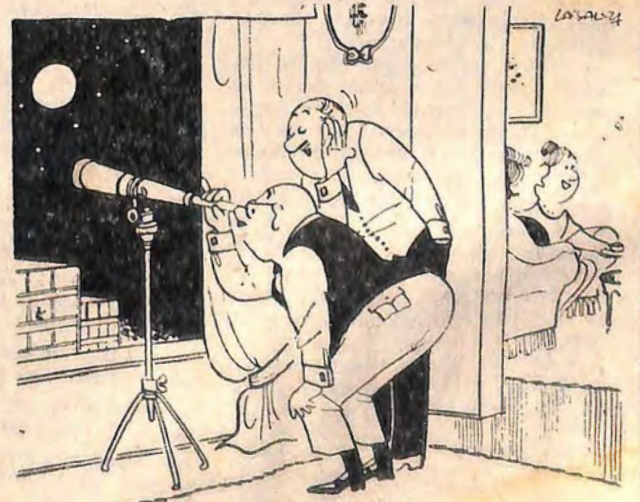
YAZISIZ

- SON ZAMANLARDA, BAZI
ŞEYLERİ HAZIMDA GÜÇLÜK
ÇEKİYORUM DOKTOR !..

YAZISIZ

- KARŞIDAKİ ÜÇÜNCÜ KATTA, ŞAHANE
BİR YILDIZ PARLIYOR !..

Güz Çekilişı İÇİN

5 Apartman
Dairesi

**tasarruflarınızı
21 Ağustos'a kadar
Bankamızda
toplayınız**

2 adet
100.000
lira

100 adet
1.000
lira

60 adet
5.000
lira

20 adet
10.000
lira

ayrıca

3400 adet
çeşitli
para ikramiyesi

TÜRKİYE

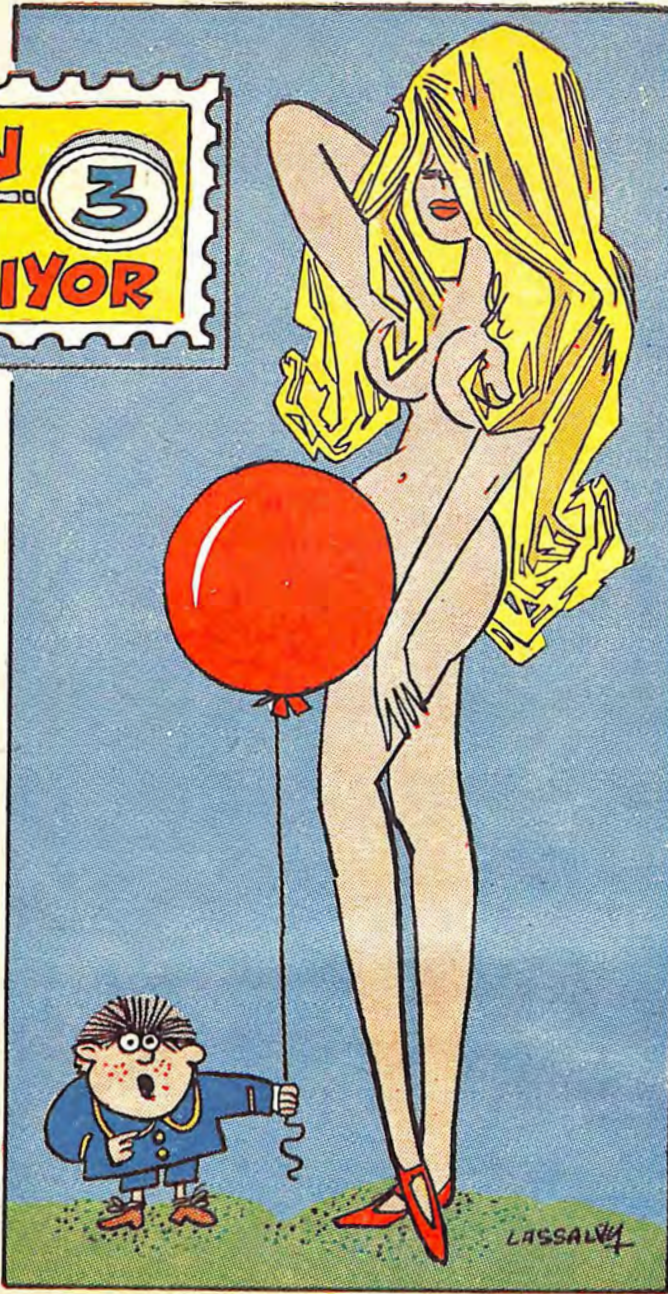

İŞ BANKASI

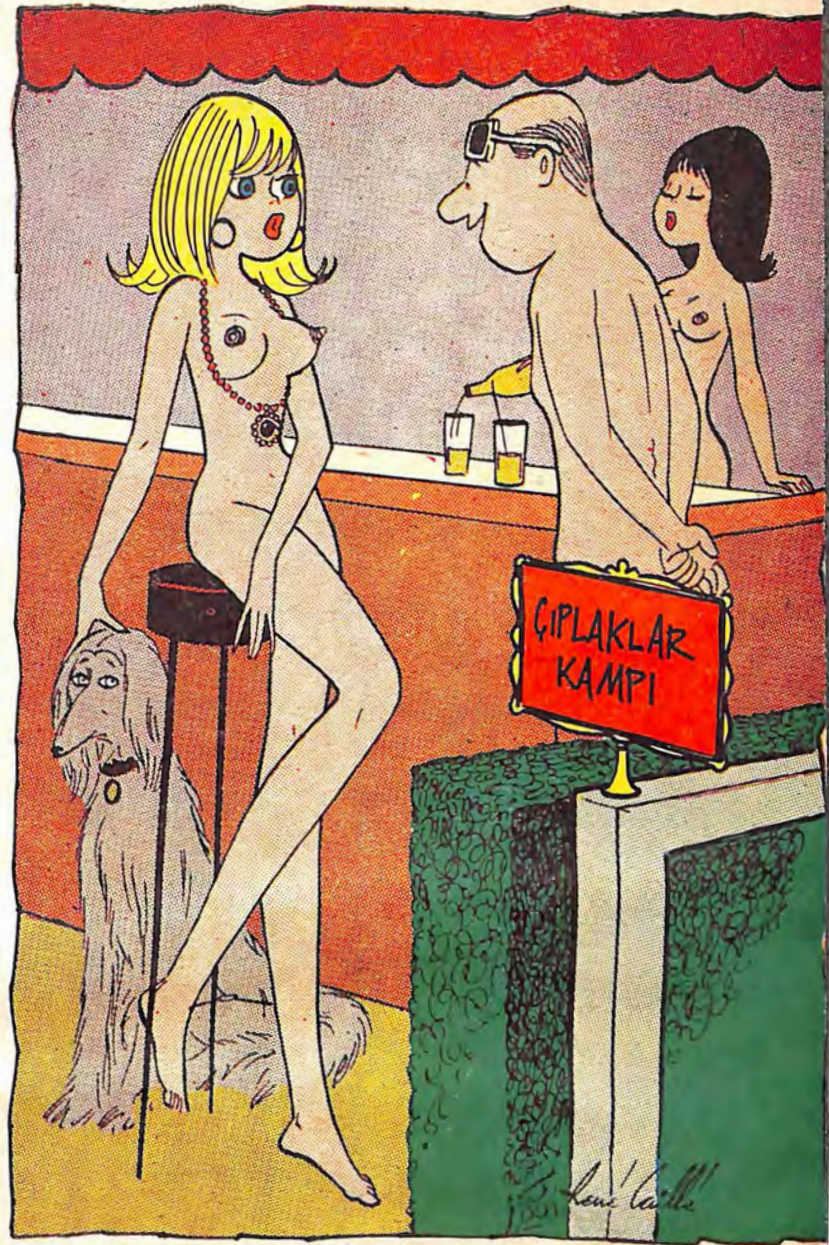
paranızın... istikbalinizin emniyetidir

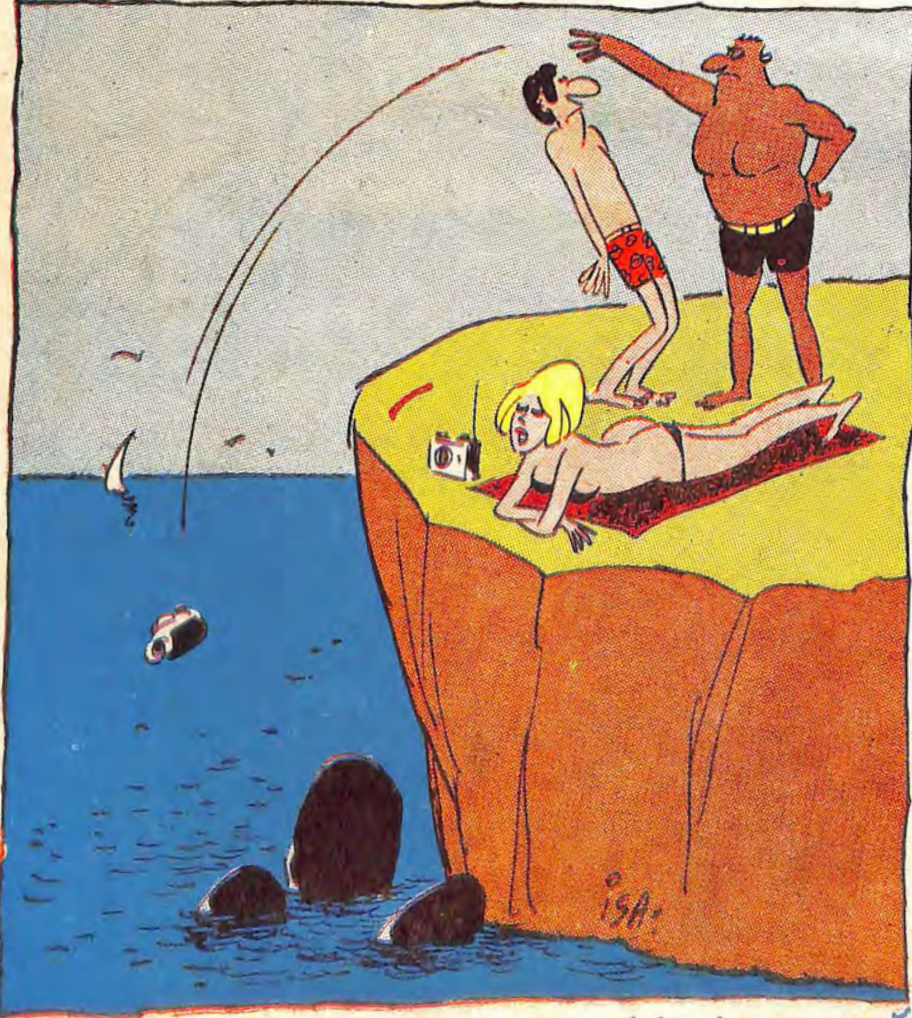
A
K
B
A
B
A

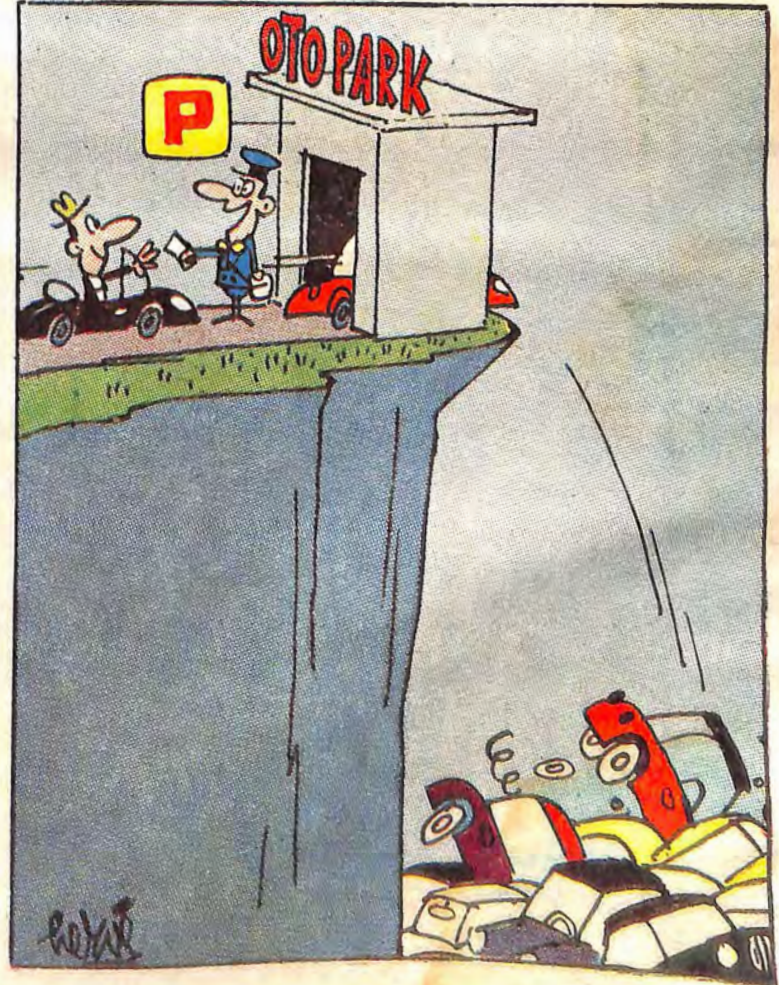
— HANIYA BALON ... BÜYÜKLERİ SEVİNDİRİYOR BALOON!.

— ÖÖ, ŞAHANE !... ŞEY... YÂNI KOLYENİZİ DEMEK İSTİYORUM !..

— SADECE FİLMİ YIRTMAKLA YETİNEBİLİRDİN KOCACIĞIM!..

— BUYURUN ,DAHA BOŞ YERİMİZ VAR !..